

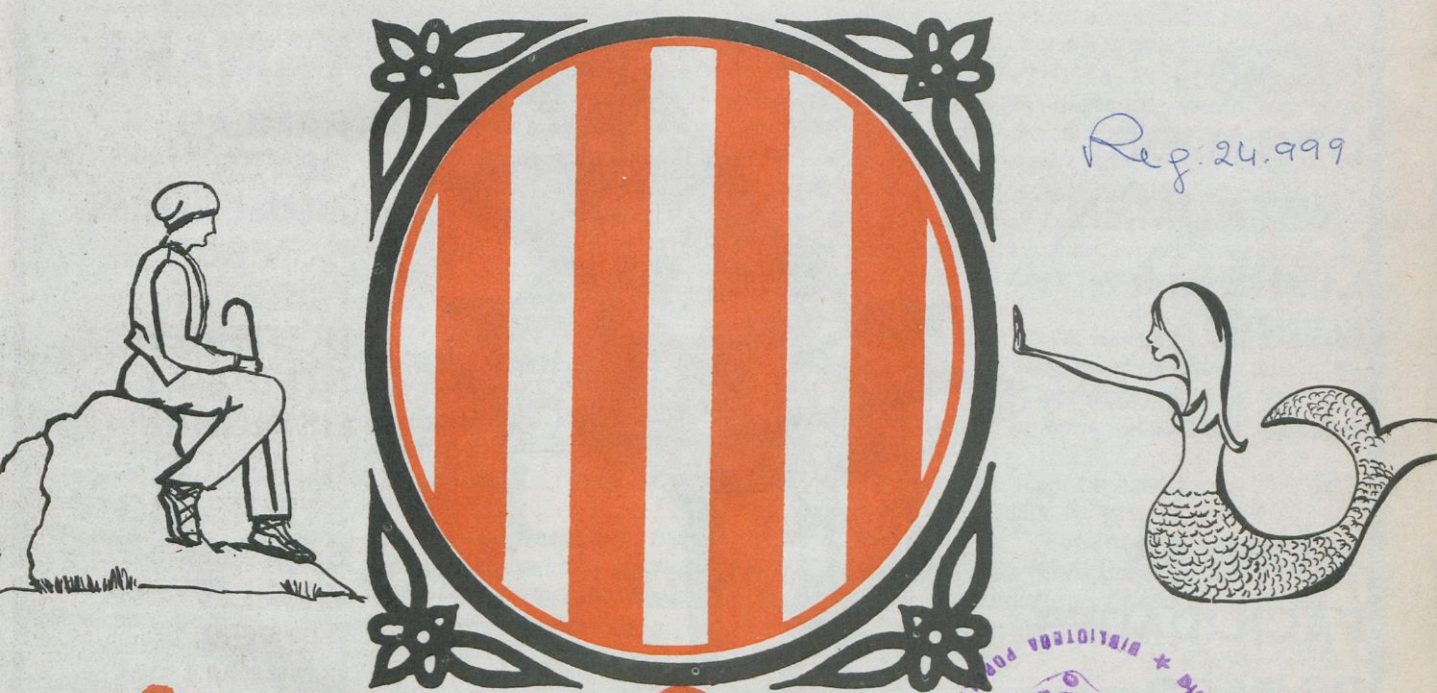
9 PAIS

TV Francesa

Periòdic independent de l'Empordà

any I - número 24 - 4 octubre - 11 octubre 1977 - Surt dimecres - preu: 2 francs - 20 pessetes

GENERALITAT

Reg. 24.999

ja la Temim!

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA
RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN
HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

I ara, què?

Ja tenim la Generalitat. I ara, què? Doncs ara, res. Vull dir que ara és quan comença de veritat la feina.

La primera gran feina dels polítics serà precisament fer entendre a tothom que amb el restabliment provisional de la Generalitat s'ha aconseguit una gran victòria política, però poca cosa més. La Generalitat provisional no podrà aportar massa solucions a la immensa problemàtica que pateix Catalunya.

Amb el retorn del President Tarradellas del seu exili francès començarà una nova etapa de la vida de Catalunya, de la qual en serà el primer acte important la formació del primer Govern provisional de Catalunya, anomenat propiament Consell Executiu. Això serà si tot va bé abans que s'acabi aquest mes d'octubre.

A partir d'aquest moment els esforços es dirigiran cap a dos objectius primordials. D'una banda un procés d'organització interna amb al traspàs i la coordinació dels serveis de les actuals diputacions provincials, així com dels que l'Estat accedeixi a atorgar. De manera paral·lela, encetar també amb tota la urgència els treballs preparatoris per l'elaboració del nou Estatut d'Autonomia que hauria d'aprofundir el de 1932 perquè pugui ser discutit i aprovat ben aviat a les Corts de Madrid.

Tindrem ja el nou Estatut el proper 11 de setembre? Catalunya ho necessita, però ara per ara qualsevol predicció és arriscada. En qualsevol cas no depèn únicament de la voluntat dels diputats i senadors catalans, sinó de la marxa global de les tasques del Congrés i el Senat i sobretot de l'elaboració de la Constitució democràtica de l'Estat que ha de crear el marc legal adient pel nostre Estatut i els de les altres nacionalitats i regions espanyoles que volen l'autonomia.

La Generalitat provisional és només el primer pas. És l'Estatut la gran fita a assolir per l'autogovern de Catalunya. Què podrà fer doncs la Generalitat? Probablement moltes coses, però no aquelles importants i decisives per a resoldre els problemes més greus d'aquesta gran crisi eco-

nòmica i social que estem patint. Seguirem dependent de Madrid en els aspectes més importants de la nostra vida quotidiana. La responsabilitat serà doncs del Govern espanyol i això convé que tothom ho tingui molt clar. Mentre no tinguem l'Estatut, que caldrà lluitar perquè atorgui a la Generalitat el màxim de competències, que ningú faci a la Generalitat exigències que escapin a les seves atribucions. El contrari seria debilitar-la i fer el joc als enemics de l'autonomia de Catalunya.

Convé insistir en aquest punt, perquè dissabte ja va haver-hi un incident molt lamentable al final de la reunió de l'Assemblea de Parlamentaris que va donar suport a la nova Generalitat. El grup d'escoles de Barcelona autoanomenades "Escoles en lluita" va fer un gran favor al Govern de Madrid i qui sap a qui més en atacar, fins i tot físicament en el cas del comunista López Raimundo, als parlamentaris demanant-los solució pel seu problema.

El crit "aquesta democràcia és una merda" que alguns manifestants varen llençar ha donat peu a malpensar de les veritables intencions dels manifestans i ha desautoritzat aquest moviment reivindicatiu davant l'opinió pública.

Això no vol dir, però, que la tasca d'aquest període provisional no sigui important. Les competències de les diputacions i les que l'Estat vulgui traspassar poden ser en les mans de la Generalitat una eina molt valuosa per afrontar problemes concrets i per sentar les bases de la reconstrucció democràtica del país. Recordem en aquest sentit el que va fer la Mancomunitat a començaments de segle i després l'època sense Estatut de la Generalitat republicana amb Macià.

Valorem sobretot la vitòria política. Josep Tarradellas, el republicà, és l'únic exiliat de la guerra civil que torna exercint un càrrec públic. L'Estatut del 32 ha estat amnistiat. Catalunya serà l'únic país d'Europa occidental en què hi haurà fins i tot comunistes al Govern. Catalunya serà un model per les esquerres europees.

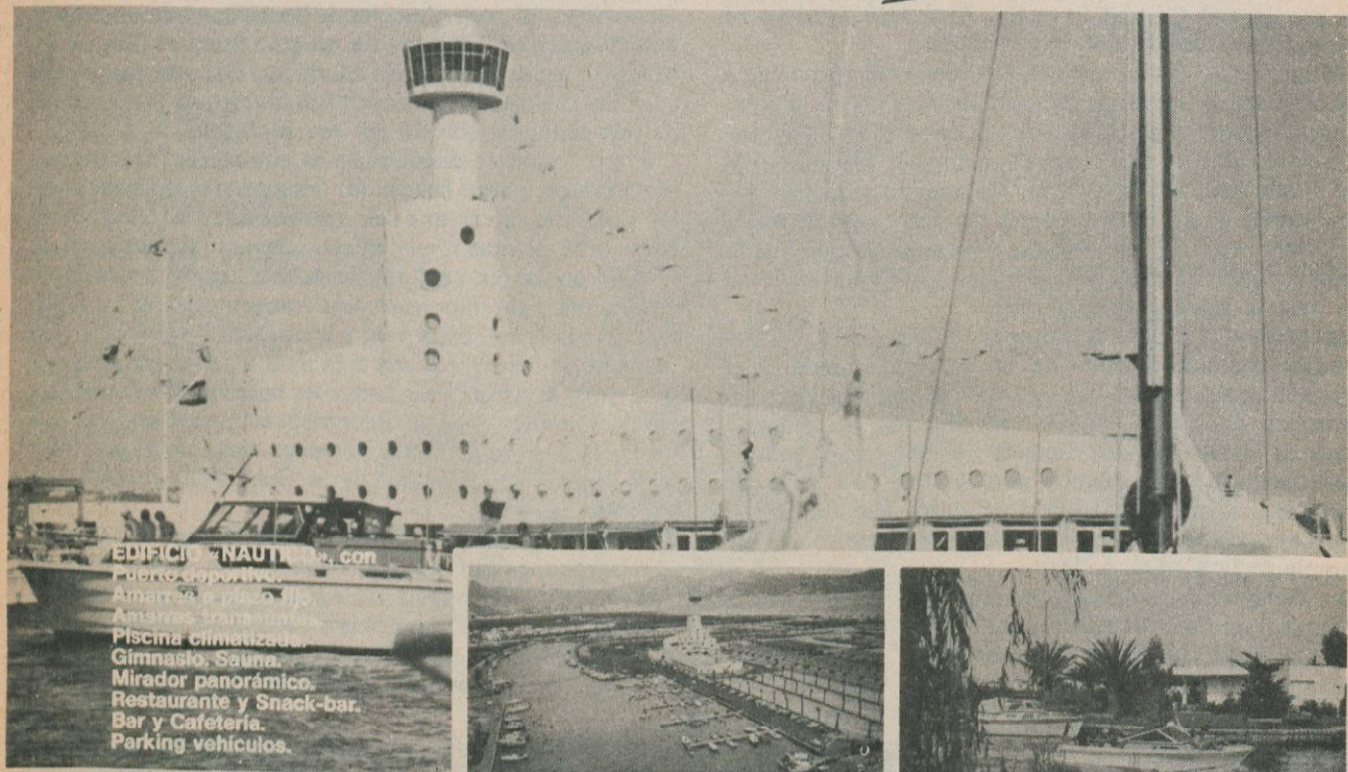
Jaume Guillamet

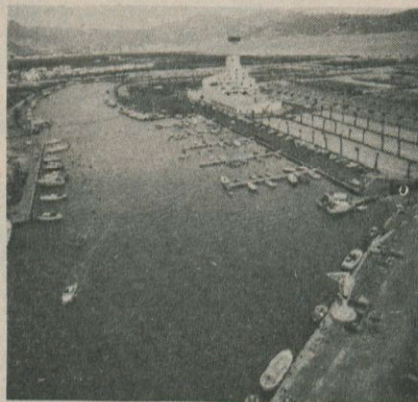
ya será menos.
 Potser que afuixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

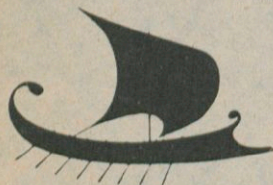
Véanlo todo

EDIFICIO NAUTICO, con
 Puerto deportivo,
 Amarras y púlsos fijos,
 Amarras cambiantes,
 Piscina climatizada,
 Gimnasio, Sauna,
 Mirador panorámico,
 Restaurante y Snack-bar,
 Bar y Cafetería,
 Parking vehículos.

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

BARCELONA

GERONA

FIGUERAS

AMPURIABRAVA

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Angels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Angel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Eleccions municipals

Encara que, de moment, hom desconeix la normativa per la qual es desenvoluparan les cada vegada més properes eleccions municipals, els partits polítics han començat a estudiar llurs respectives estratègies.

En aquest sentit, s'ha rumorejat un acord entre CDC, PSUC i PSC (c), per tal de presentar candidatures conjuntes que, malgrat haver estat desmentit, resta latent com a possibilitat factible.

A la nostra comarca, per exemple, hom no descarta que els comitès locals dels partits fossin autoritzats a pactar amb altres grups o, fins i tot, amb persones independents de cert relleu, per bé que amb plantejaments bàsics afins i sempre que ho aconsellés l'estratègia. A Figueres i altres poblacions empordaneses hi hauria el contingut desig d'aconseguir acords electorals, capacitats per a derrotar a bastament les forces polítiques que s'han mantingut fins ara en el poder i que són responsables d'una gestió nefasta.

Com cal suposar, aquests acords serien entre l'esquerra i el centre. No es tractaria pas de superar les forces de dreta pel fet d'ésser-ho, sinó perquè aquestes han estat en el poder durant els últims anys. A nivell municipal, és clar, es tractaria més de derrotar amb els vots a persones i noms, que no pas a la ideologia pròpiament dita.

És evident que aquesta estratègia no tindria gaire sentit si les dretes presentessin candidatures políticament netes, és a dir, de persones que no haguessin estat mai ficades als ajuntaments.

Aquests plantejaments es produeixen, sens dubte, perquè ens trobem molt a la vora de les eleccions que hom considera més importants. Unes eleccions que donaran el poder en els pobles, amb les possibilitats que, de tot ordre, s'hi deriven.

A. R.

Sumari

• Cròniques del Baix Empordà	Pàg. 9
• Bústia	13
• La Generalitat, per fi, recuperada	16 i 17
• 6 x 9	19
• Llibres, per M. ^a Angels Anglada	21
• Aquests artistes, per Narcís Pijoan	23
• Borsa de Trabajo	30

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Brevísimo

¡QUE VIENE EL GRAPO!

En esta semana, y como gran novedad en los informativos, vemos como cada emisora puede independientemente dar su servicio de noticias, sin tener en cuenta los servicios centrales de Madrid. La medida nos parece importante y refleja una mayoría de edad de los medios de difusión. Los periódicos, diarios o semanales, creo que cumplen la misma función. Eso sí, con absoluta veracidad en sus noticias y no pecando de sensacionalismo barato. El impacto de la llegada de un grupo terrorista del Grapo a Figueres nos dejó sin respiración en el primer instante. Luego, con calma y leyendo en el interior, todo quedó en simple bluf, o llámenlo Vds. como

quieran. En definitiva, parece más bien cosa de "grapas" que de "grapos". Así que ojito con la información, queridos colegas. Ante todo, seriedad.

OTRA VEZ, TENDREMOS LA PALMERA

A los que aún no rebasamos cierta edad que podríamos llamar madura, se nos podría enseñar mucha historia figuerense que desconocemos. La próxima colocación de una palmera, creo que donada, por la Agrupación del Comercio y de la Industria, en la plaza de Calvo Sotelo, mejor conocida por todos como Plaza de la Palmera, nos llevará a los aún jóvenes a remover los archivos de la época para ver también a la otra palmera en imágenes y fotografías. Quizás, pensarán

los ya mayores que el sitio no es el mismo que el de su antecesora. Puede ser. Pero creo que lo verdaderamente importante es volver a tener la airosa figura de una palmera en la plaza de su nombre.

EXPOSICION NOVEDOSA: SAHARA-77

El Centre Excursionista Empordanès, en los locales del Casino Menestral Figuerense, se apuntará un tanto más que favorable con la inauguración de una exposición, totalmente exótica para nosotros, sobre temas saharauis. La muestra ha sido realizada por "Amics de l'Alta Garrotxa" y patrocinada por la Caja de Ahorros Provincial. Su inauguración, el próximo día 8, contará con la proyección de una película filmada por un grupo de expedicionarios al continente africano. El Sahara vinculado a España durante tantos años, es hoy día noticia constante en los teletipos de todos los medios de comunicación, por lo que esta exposición tiene una gran importancia para los figuerenses.

Alex

Duelo "Presència" - Construcciones Giró, S. L.

En el Juzgado Comarcal, de nuestra ciudad, celebróse el acto de conciliación entre los colaboradores del semanario gerundense "Presència", Joan Francesc Burgas y Narcís Genís, asistidos por el abogado señor Pallarès, y la firma Construcciones Giró, S. L., de la que es gerente Pedro Giró Brugués, alcalde de Figueres, representada y asistida por el procurador señor Illa y el abogado señor Brell.

Como se recordará, dicha firma ha

demandado judicialmente a los citados colaboradores de "Presència" por el delito de calumnias e injurias graves, contenidas en un reportaje sobre la construcción de un grupo de viviendas en el barrio de La Marca de l'Ham, pidiéndoles una indemnización de cuatro millones de pesetas.

El acto terminó inconciliado, por lo que sólo queda esperar ahora a ver la posición que adoptará la parte demandante.

Un llibre diferent:

"LES BRUIXES DE LLERS"

de

Carles Fages de Climent

Pòrtic de Ventura Gassol

Edició limitada a 40 exemplars, amb obres originals, serigrafies i il·lustracions de Joan Felip Vilà.

Amb cada exemplar es regalarà una

"BRUIXA"

Presentació-exposició: dissabte, dia 8 d'octubre, a les 19,30 h., amb una xerrada de Joan Gich Bech de Careda.

A la GALERIA ART-3

C/. Gral. Mola, 39 - Tel. 50 35 16

FIGUERES

Comunicat del FNC, després de la seva legalització

Mitjançant un comunicat de premsa, els Nuclis Alt Empordà, del Front Nacional de Catalunya, expressen el seu reconeixement a totes les classes populars pel recolzament donat al partit per a la seva legalització.

"Considerem que és un triomf del poble i per al poble el fet que un partit autènticament patriota i socialista, que d'ençà dels anys 40 ha lluitat per la llibertat total de Catalunya, pugui ja des d'ara, superada l'etapa de clandestinitat, convertir-se en el partit de tots els catalans que volen una Catalunya lliure i socialista", diuen textualment.

I, a continuació, afegeixen: "Expossem la nostra sorpresa que un govern que es manifesta democràtic hagi negat la legalització als partits nacionalistes bascos i gallecs, i pel retard de l'amnistia política total."

El comunicat, després de dir que "tots junts vencerem", acaba amb un "Visca Catalunya lliure i socialista!"

“El Reino de Murcia, encrucijada de la Reconquista”

El “Boletín Oficial de la Provincia” del 25 d’agost proppassat, amaga un edicte de l’Ajuntament de Figueres interessant i polèmic. L’edicte en qüestió és una convocatòria molt detallada per a ocupar en propietat, mitjançant oposició restringida, una plaça d’arxiver. La signa el benvolgut i cada dia més popular alcalde de Figueres.

La paraula arxiu, a Figueres, té l’adjectiu de polèmic, per raó del tractament que li han donat els governants de la nostra vila. La seva existència és un fet des de fa molt de temps; però per als homes de l’Ajuntament és un descobriment de fa pocs anys, malgrat que es troba a l’interior de l’edifici municipal. El descobriment fou motivat per la presència en augment d’investigadors, que hi anaven a la recerca de documents per a estudiar-los i incorporar-los a llurs treballs. El seu estat desastrós, responsabilitat que cal atribuir a tots els ajuntaments que han manat des de fa 36 anys, provocà la vergonya dels seus celadors i l’intent de donar-li una solució correcta al problema.

La iniciativa, com tantes altres, la va prendre el mateix alcalde, tot oblidant l’existència d’una nul·la conselleria de cultura, encapçalada per la dimitida — “demòcrata”— Serra. Unes solucions obsessionades a donar sortida a uns problemes, que s’escapen de la seva capacitat personal per resoldre’ls, com ho demostren les accions fetes fins ara. Primer, es va posar al cap de l’arxiu una persona jubilada. Després, l’Alcaldia-presidència contractà una llicenciada que, setmanalment, construeix la seva columna d’història factual, termòmetre de la seva capacitat d’usar les eines de la ciència històrica, a les pàgines d’“Ampurdán”.

Ara, amb aquest edicte, sembla que s’ha de daurar la pindola, amb el “proveer en propiedad” amb oposició restringida, és a dir, sense que hi puguin participar lliurement altres professionals: només per als homes de la “casa”. Evidentment, aquesta acció és una més contra la llibertat de treball, per cert tan escàs últimament.

La vergonya no s’acaba pas aquí. Les bases i temari de l’oposició, alhora de ser absurdes per la finalitat de la plaça a cobrir, donat que és un arxiu bàsicament amb fons contemporanis, permet que el tribunal que jutgi els opositors o l’opositora, sigui presidit pel mateix alcalde. Així, pot examinar temes com la transcripció d’un document paleogràfic amb lletra visigòtica, la traducció d’un text català medieval o “El Reino de Murcia, encrucijada de la Reconquista”.

Les lleis franquistes li donen aquestes atribucions. L’ètica dels figuerencs, no. Si no tot continuaria com ara: els llicenciats d’història fent de paleta, degut a l’atur, i els paletes fent d’historiadors.

M. Carlé

Xino Xano Exprés

Las mujeres tienen un espíritu comercial innato. Así, vimos cómo dos hermanos entraban en una papelería y el chaval le pedía al dueño:

—Deme la goma de borrar más pequeña que tenga.

—Quiere decir —terció su hermana, de menor edad— que le dé la más barata.

* * *

A propósito de la próxima inaugu-

ración de una sala cinematográfica de “arte y ensayo” en Figueres, don Alberto dijo socarronamente detrás de sus gafas:

—Mejor será que la llamen sala de “arte y ensayo”

* * *

En un bar típico de nuestra ciudad, cuelgan del techo docenas de jamones. Un cliente comenta a otro:

—Aquí, el qui no menja pernil és perquè no vol.

—O perquè no hi “arriba”.

El día 6

Cuestación para la lucha contra el cáncer

El jueves día 6 de octubre tendrá lugar en Figueres la cuestación anual de la Asociación Española contra el cáncer, con una mesa petitoria en la Rambla, además de las huchas que llevarán por las calles varias señoras y jóvenes.

La junta local de la Asociación ha considerado que la cuestación se celebre en día laboral, contrariamente a lo dispuesto en otros años, a fin de que puedan colaborar en la misma el mayor número posible de personas.

Nuevo Capítulo Internacional de la “Chaine des Rotisseurs”

La Cofradía de la “Chaines des Rotisseurs” celebrará su próximo Capítulo Internacional en Barcelona, Girona y Figueres, con diversos e importantes actos que comenzarán el día 27 de este mes.

Ese mismo día los cofrades efectuarán una visita a “Hogarotel” donde tendrá lugar el “Juicio del Vino”, con asistencia de ilustres gastrónomos y vinateros.

El sábado y domingo día 29 y 30 el Capítulo se reunirá en Figueres y diferentes poblaciones del Empordà, en donde se celebrarán diferentes actos.

CAFÉ ROYAL

es complau a assabentar els seus amics i clients en general que, per vacances del personal, l’establiment estarà tancat fins al dia 17 d’octubre.

Després del restabliment de la Generalitat CDC i PSUC s'adrecen al poble empordanès

“Convergència Democràtica de Catalunya a l'Alt Empordà, davant el fet de la reinstauració de la Generalitat provisional, vol fer pública la seva satisfacció i, al mateix temps, vol retre testimoni de gratitud i admiració al poble de Catalunya, i ben especialment al poble empordanès, que amb la seva lluita i amb el recolzament donat als partits catalans i democràtics, ha fet possible que arribés aquesta data històrica per a la nostra pàtria.

“L'assoliment de la Generalitat provisional i el retorn del President Honorable Tarradellas, són unes fites inicials que ens havíem proposat i que Convergència Democràtica ha reivindicat amb tota la força de la qual ha estat capaç, i per això, valorem amb alegria aquesta victòria del poble de Catalunya, que és la nostra victòria. I és tanmateix la victòria de tots els pobles d'Espanya que cerquen la convivència i la pau, en la solidaritat i la llibertat.

“Malgrat tot, també aquesta hora gloriosa és hora de reflexió i de replantejament de les properes fites que hem d'assolir fins aconseguir per a Catalunya el nivell de llibertat al que justament aspirem, l'autogovern amb totes les seves atribucions i institucions i, en definitiva, una Catalunya políticament, socialment i econòmicament justa, progressiva i lliure, on realment valgui la pena de viure i sigui amb tota plenitud una pàtria vàlida per a tots els catalans.

“Aquesta tasca, Convergència Democràtica avui convoca a tots els figuerencs i a tots els ampordanesos.

“Visca Catalunya!”

EL PSUC DE L'ALT EMPORDÀ, DIU:

“Els esforços fets en comú ens han portat a aconseguir, per fi, novament la Generalitat, encara que sigui, de moment, provisional i imprecisa.

“Hem aconseguit una cistella quasi buida i hem d'omplir-la de realitats immediates.

“Ja fou una victòria dintre les negociacions dels parlamentaris, aconseguir el control democràtic i excloure de la Generalitat els actuals presidents de les diputacions catalanes, que foren nomenats d'una manera autoritària i feixista.

“Creiem que tots els catalans estem d'acord en un cosa: que aquesta Generalitat la mereixem en el sentit més ampli, com a mínim, per dret de voluntat popular manifestada molt clarament en les dates del 15 de juny i de l'11 de setembre.

“Siguem conscients y constants; ara més que mai hem de proclamar obertament i clarament **VOLEM L'ESTATUT!**: volem ser qui som.

“I això no es tasca exclusiva d'un sol partit o tendència política, sinó de tots els qui treballem i vivim a Catalunya, mitjançant totes les organitzacions, partits polítics i associacions constituïdes democràticament, que estimen Catalunya com a llar i com a estament.

“Coneixedors dels afanys i la voluntat del poble, llancem la consigna de felicitar-nos per aquest esdeveniment i de continuar lluitant fins a la consecució d'un Estatut satisfactori a tots els nivells populars, per a donar-li suport, consolidació i empena a immediates fites, no solament a nivell nacional català, sinó també a nivell nacional de tots els pobles de l'Estat espanyol.

“Visca Catalunya!”

Terrades

Presentació de l'Esquerra Republicana

Un acte de presentació d'Esquerra Republicana de Catalunya tingué lloc a Terrades, a càrrec de destacats membres de la Comarcal de l'Alt Empordà. Foren tractats, principalment, els problemes polítics i agraris del moment actual.

L'encert dels temes tocats quedà demostrat en el moment del col·loqui, ja que foren molts els assistents que demanaren la paraula, perquè se'ls aclarís diverses qüestions.

El PSC se suma a l'opinió general de repulsa

contra el batlle

Hem rebut del Partit Socialista de Catalunya (Congrés) el comunicat següent:

“El PSC vol sumar-se a l'opinió general de repulsa contra l'alcalde Pere Giró, per la seva acció a la Diada de Catalunya. La deserció del seu lloc d'alcalde, amb l'aggravant d'estar representant la ciutat en un lloc distant de la realitat figuerenca i de Catalunya, torna a evidenciar la seva manca de representativitat i la pèrdua total de confiança en ell dels ciutadans, que encara patim el contrasentit de tenir un alcalde nomenat en la dictadura dintre un nou règim que es va configurant democràtic”.

“En aquest sentit, la secció local del PSC vol constatar i alhora denunciar la situació d'interinitat en què es troben els ajuntaments, i amb ells el nostre. Malgrat tot, continuen actuant com si s'estés en plena era franquista, oblidant que aquesta morí el proppassat 15 de juny. Per això, el consistori figuerenc no pot pendre cap decisió que hipotequi el futur de la ciutat —cosa que està fent—, fins que a les properes eleccions municipals surtin els nostres veritables representants”.

“Per altra banda, es nega a deixar actuar els partits de la Comissió Democràtica de Control Municipal que, malgrat tenir un “consensus” ampli —d'una manera implícita a les darreres eleccions—, no són presents en el control d'aquest antidemocràtic ajuntament figuerenc”.

“El reconeixement de la Comissió de Control, la consegüent fiscalització de les accions municipals i la presència de les forces polítiques en aquesta situació d'interinitat, són els punts mínims que el nostre ajuntament ha d'acceptar com a camí cap a uns ajuntaments democràtics, coses fins ara sistemàticament rebutjades per l'alcalde Pere Giró”.

Palamós

Se solicita la anulación del expediente del Plan de Ordenación de "El Castell"

Palamós.— Convergència Democràtica de Catalunya, Partit Socialista Unificat de Catalunya, Secretariat Local del Congrés de Cultura Catalana, Partit Socialista de Catalunya-Congrés y Asamblea de Catalunya a Palamós han dirigido un escrito, acompañado de un informe técnico expedido por el Gabinet d'Assesament Popular, al alcalde de la villa, solicitando la anulación del expediente del Plan Parcial de Ordenación "El Castell" promovido por "Inmobiliaria El Castell. S.A."

PERIODO DE TRANSICIÓN

Los firmantes del escrito consideran que "la política municipal, durante este periodo de transición hasta que no se celebren elecciones municipales libres y democráticas, por la falta de unos canales democráticos de conexiones con el pueblo, tiene que caracterizarse por una actuación puramente administrativa sin tomar medidas o decisiones de importancia que puedan afectar los intereses generales del pueblo" y que "la zona denominada "Castell" merece por su belleza una mayor estima que la que demuestra este Ayuntamiento, estando esta

zona situada es las estribaciones de Les Gabarres..."

"DESVIACIÓN DE LA LEY"

Para el G.A.P. "es deplorable que una propuesta, tan lejana de la vigente legalidad, se exponga al público después de haber estado aprobada provisionalmente por el Consistorio, en base a un informe técnico y dictamen emitido por la Comisión Informativa de Urbanismo y Obras" y que "se ha de entender que el Consistorio no ha tenido en cuenta dicho informe o bien la Comisión Informativa de Urbanismo y Obras emitió un informe o dictamen erróneo por marcada intencionalidad o incompetencia".

También afirma el G.A.P. que "en todo caso que se desvirtúe el trámite de exposición pública, ya que a él han de llegar aquellos proyectos que de acuerdo con la ley puedan ser discutibles por razones de interés colectivo y no los intentos de burlarla, los cuales ponen en entredicho la gestión municipal y no hacen más que crear confusión".

En resumen, para el G.A.P., "una grave desviación de la ley".

J.F.

**Petició de CDC
Que els batlles
organitzin cursos
de català per a
tothom**

El Comité Executiu de Convergència Democràtica de Catalunya al Baix Empordà ha enviat a la majoria dels batlles de la comarca un escrit, on es demana que "s'adopti l'acord d'organitzar, per als propers mesos, un curs de català, obert a tothom, que vingui a ajudar reconstrucció nacional de Catalunya des de la perspectiva lingüística".

També demana CDC-Baix Empordà que sigui estudiada "la possibilitat d'adquirir llibres en català per a donar-los a les biblioteques dels centres d'ensenyament de la població" i "l'organització d'un cicle de conferències sota el títol genèric de "Catalunya", en el qual es donés a conèixer una àmplia visió històrica i actual de la nostra nació".

Tot això es demana, diu CDC-Baix Empordà, "quan les catalans han manifestat, amb el vot, el quinze de juny i amb la presència al carrer l'onze de setembre, la seva voluntat d'ésser com a poble, reivindicant uns drets, als quals, com a nació, té opció".

**Santa Cristina d'Aro
Tala de 200
hectàreas, que
serán repobladas
de eucaliptus**

Santa Cristina d'Aro.— Según un comunicado de prensa hecho por el "Grup Ecologista Santa Cristina d'Aro-Sant Feliu de Guixols", "una impresionante tala y aterrazamiento, de cerca de 200 hectáreas forestales, está sufriendo el paraje situado en el triángulo Montclar-Pedra Alta-Solius, del término municipal de Santa Cristina d'Aro, con el objeto de repoblar la zona con eucaliptus.

Según nos han informado, hace tres meses que un equipo de máquinas excavadoras está labrando y aterrazando la zona forestal, abriendo los correspondientes viales y arrasando,

do, así, un bosque, en buena parte afectado por el incendio de 1.967 y actualmente en proceso de regeneración, habiendo superado ya la erosión que suele seguir al incendio. El proyecto ante el cual nos encontramos,

según informa el citado grupo ecológico, pretende llegar a unas 600 hectáreas, de las cuales sólo está consumada la tercera parte.

J. Fortim

1902 - 1977

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL

DES DE 1902 OFERIM UNA ÀMPLIA
GAMMA DE PREVISIONS I D'AJUTS.

**DEFUNCIÓ • MALALTIA • INVALIDESA
ALTA CIRURGIA • ORFANDAT
PREMIS A L'ANTIGUITAT MUTUALISTA.**

SI VOSTÈ JA ÉS SOCI:

I no pertany a totes les nostres Seccions, pot sol·licitar d'inscriure's a les que vulgui, mentre no hagi arribat a complir 50 anys.

SI VOSTÈ NO ÉS SOCI:

Segurament l'interessa de conèixer punt per punt els beneficis que presta l'Agrupació als seus associats.

Poden ingressar com a socis de l'Entitat els homes i les dones que tenen una edat compresa entre els 16 anys complerts i els 40 anys no complerts.

A HORES D'ARA TENIM MÉS DE 185.000 ASSOCIATS.

Consideri l'eloqüència de les xifres següents:

Són quantitats satisfetes durant el passat mes de juny

Prestacions	Pessetes
Per DEFUNCIONS	8,7 Milions
» MALALTIES	23,8 »
» INVALIDESA	5,2 »
» ALTA CIRURGIA	14,2 »
» ORFANDAT	7,4 »

**DE MOLT BON GRAT FACILITEM INFORMACIÓ AL
NOSTRE EDIFICI SOCIAL, O BÉ PER CARTA
SI S'ESTIMA MÉS ESCRIURE'NS.**

Avgda. José Antonio Primo de Rivera, 621
(cantonada Via Laietana). Tel. 318 18 00 Barcelona-10

Bases del Premi d'Assaig "XARXA"

Xarxa Cultural, en un esforç per contribuir al redreçament de la nostra cultura, ha instituït el premi homònim d'assaig per col·laborar a la difusió d'aquest gènere que topa amb tants entrebancs en el món editorial.

Les obres que aspiraran al premi "XARXA" hauran d'ésser inèdites, escrites en català i presentades per triplicat abans del 31.10.77 a Xarxa Cultural, S.A. Ronda Guinardó, 24 A, Barcelona-12. La resta de les condicions generals són les mateixes que els dels altres premis de la "Nit de Santa Llúcia".

- 1 Les obres que aspirin al premi "XARXA" han d'ésser originals i inèdites. Tenir una extensió de 150 a 200 fulls de mida holandesa, mecanografiats a doble espai a una sola cara.
- 2 El tema serà lliure i el jurat preferirà el treball d'imaginació crítica davant els de caire erudit o estrictament científic.
- 3 Les obres desenvoluparan un tema únic o diversos temes íntimament relacionats defugint sempre les simples recopilacions d'articles.
- 4 L'import del premi és de 100.000 pessetes i correspon als drets d'edició de l'obra premiada.
- 5 Xarxa Cultural, S.A. tindrà l'opció preferent durant sis mesos, per adquirir els drets de les obres presentades i no premiades que consideri d'interès publicar, d'acord amb els respectius autors.
- 6 El jurat està format per: Ernest Lluch, president; Isidre Molas, Xavier Rubert de Ventós, Jaume Fuster i Josep M. Figueres, com a secretari.
- 7 Les obres no premiades i a l'opció de les quals renunciï Xarxa Cultural, podran ser retirades pels seus autors a partir de quize dies després de la concessió del premi, prèvia presència del rebut corresponent i fins a tres mesos després.

PAIS

**Telèfon
50 57 63**

Torroella de Montgrí

Recordant Joan Alsina, sacerdot de Castelló d'Empúries assassinat a Xile

Sota l'organització del Casal del Montgrí, se celebrà al local parroquial de Torroella de Montgrí una vetllada en record del sacerdot empordanès, fill de Castelló d'Empúries, Joan Alsina, que morí assassinat a Xile ara fa quatre anys.

L'acte, que resultà molt emotiu, començà amb la projecció d'un documental sobre el cop d'estat xilè, que donà pas al règim de Pinochet. Tot seguit, prengueren la paraula Esteve Ripoll, que parlà de la infantesa a Castelló de Joan Alsina; Antoni Monguillot, Tomàs Nadal, mossèn Lloret, etc. i Manuel Lázaro, antic governador de San Antonio i membre del Partit Comunista xilè. També ho féu Ignasi Pujadas, autor del llibre "Xile al cor". L'acte es clogué amb l'audició d'unes cintes, on es recull la veu de Joan Alsina. Cal destacar-hi l'assistència dels pares i el germà gran del jove sacerdot empordanès assassinat, els quals, juntament amb tothom,

(Foto A. Quintana)

Un moment de l'acte en record de Joan Alsina.

escoltaren emocionats, una vegada més, les paraules de Joan: "A la vida, el que val no són els diners, no és el poder, no és el ser gran, sinó el ser ca-

paç de viure agermanats i units."

A. Quintana i
M. Riera

Olot

Meritoria labor del CIT

Presentación a los medios informativos de la próxima "Fira de Sant Lluc"

Convocados por el *Centre d'Iniciatives i Turisme*, de Olot, representantes de la premsa i radio de tota Catalunya nos reunimos el pasado día 2, a fin de asistir a los actos de presentación de las próximas *Fires de Sant Lluc* (14 a 18 Oct.). En el transcurso de unos actos bien concebidos y mejor realizados, los directivos del CIT nos acompañaron durante una jornada sumamente simpática.

Dio la bienvenida a los presentes el presidente Sr. Terma, destacando la presencia del alcalde Sr. Casas, así como de los diversos componentes de la Junta del Centro. Por su parte, D. Fco. Javier Más facilitó una relación de los actos previstos. Acto seguido, se puso en marcha el programa, trasladándonos al volcán de Santa Margarita, cuyo cráter, y según explica-

ciones del experto en la materia, D. Ramón Teixidor, es el de mayor perímetro de Europa continental. A continuación, nos reunimos unos momentos con los componentes del movimiento que tomó parte en la operación "Salvem els volcans".

En una típica masía nos fue ofrecido un *dinar de germanor*, sentándonos alrededor de bien servidas mesas unos treinta comensales. El ágape, familiar y espléndido, transcurrió dentro de la más pura camaradería.

En la sobremesa, se abrió un animado coloquio sobre *les Fires* y demás actividades del CIT, actuando de coordinador el Sr. Gelis. Destacóse, entre otros, el tema económico y se explicó como en el presente año el presupuesto cercano al millón y medio de pesetas había quedado cubier-

to a través de las partidas de ingreso, subvenciones, anuncios, etc.

La *Fira*, que representa mucho para Olot, es un gran exponente de la magnífica labor del CIT, ya que, como dijo el alcalde Sr. Casas al cerrar la *Xerrada*, estaba muerta y un puñado de hombres de gran espíritu la resucitaron y la elevaron luego a su actual esplendor. (100 stands y ninguno disponible ya en este momento).

Esta nota de alcance no da para más. Felicitar a la comarca hermana, a la que tantos lazos nos unen, y admirar la entrega total de los componentes del CIT. Y desear para Olot y su comarca y para la nuestra propia una carretera menos desastrosa que el "camino vecinal", que hoy nos sirve de enlace.

J. M.

Vilafant

El "negocio" de la urbanización "Mas Lluís"

El baile de las parcelas que se alargan y se estrechan

Es evidente que ha existido corrupción a lo largo y ancho del Estado. Grandes "negocios" han saltado y saltan a la palestra causando el asombro —cada día menor— del sufrido ciudadano. Y de entre los tinglados armados en beneficio de unos cuantos, los que más llaman la atención por su trascendencia popular son los que de alguna manera tienen relación con el campo inmobiliario.

UN CASO CERCANO

Hace poco más de tres años empezaron a venderse parcelas de una urbanización denominada "Mas Lluís" en el término municipal de Vilafant, colindante con los terrenos de la autopista A-17 y el "camí de Figueres". Dichas parcelas, de una dimensión media de 250 m², se adquirían por unas 125.000,—ptas. Toda la transacción se realizaba valiéndose de un pequeño croquis de la mentada urbanización. Hasta aquí, vale. Lo que sucedía, sin embargo, es que los futuros propietarios ignoraban que ni tan siquiera se habían presentado los planos ante la Comisión Provincial de

Urbanismo, por lo que la venta podía ya considerarse irregular. Pero irregular o no, se dio el caso de que las setenta parcelas marcadas en el plano resultaron insuficientes ante la gran demanda registrada.

INTERVIENE EL AYUNTAMIENTO DE VILAFANT

El Ayuntamiento, sin tener a la vista los proyectos técnicos que debía presentarles el promotor de la urbanización, ha permitido realizar las obras de instalación de alcantarillado, colocación de bordillos y tendido de la conducción de aguas.

La insuficiencia de que antes hablábamos hizo que el promotor se encontrara con más propietarios que parcelas. Entoces, se optó por suprimir algunas calles, ganando así terreno, pero a costa de desfigurar totalmente las parcelas. Por ello resultó que un propietario, habiendo adquirido un terreno de 10.25 m, que daba a dos calles, se le ha sustituido por otro de menos metros de fachada y más de fondo, pero

dando solamente a una calle. Más grave es lo que sucede a otros propietarios que no pueden edificar por entrar dentro de los 50 metros de influencia de la autopista.

RECLAMACIONES

Las presiones ejercidas por parte de algunos propietarios que reclamaban el permiso para edificar, así como la protesta generalizada ante tamaño "negocio" hicieron que se resolviera calificar el proyecto como ampliación del casco urbano de Vilafant. Así, de esta forma, es suficiente para construir la aprobación municipal.

Pero tal como nació la cosa, dependiente de la Comisión Provincial de Urbanismo, la obtención de permisos sería realmente dudosa, ya que se carecen de los requisitos legales mínimos. Pero de momento se ha logrado entretener a los propietarios, asunto que era, según los síntomas, algo muy importante.

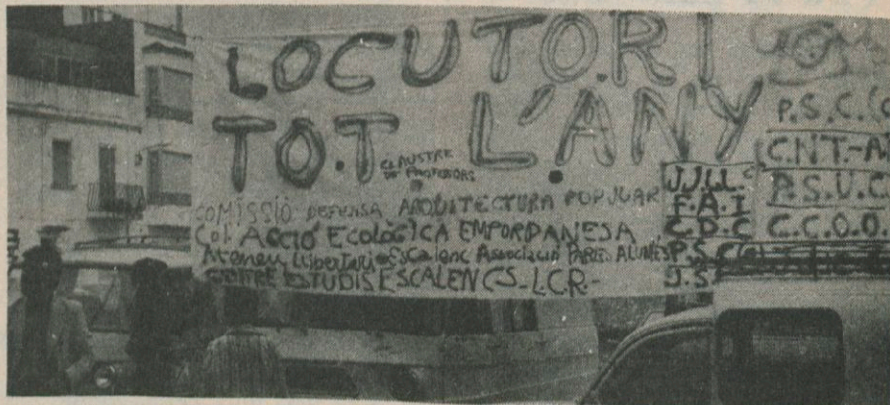
Jordi Gratacós i Rigall

L'Escala

Protesta dels habitants de la vila contra la Telefònica

Arran dels últims decrets de la "Telefònica", que vol tancar gran part dels locutoris públics de la Costa Brava dedicats al turisme, amb el consegüent perjudici per als usuaris locals, tingué lloc diumenge, dia 25 de setembre, a l'Escala, la col·locació d'una gran pancarta davant "Teléfonos", per tal de protestar per aquesta decisió, sense tenir en consideració la veu i les necessitats del poble.

La protesta, encapçalada per la Comissió de Defensa de l'Arquitectura Popular, fou recolzada per la majoria de les forces populars escalencs: PSC(c), CNT-AIT, PSUC, CC.OO., JJ. CC.(R), JJ.CC., JJ.LL. FAI, PSC(r), Claustre de Professors, Col·lectiu d'Acció Ecològica Empordanesa, Ateneu Llibertari Escalenc, Associació Pares d'Alumnes, Centre d'Estudis Escalencs, L.C.R., C.E.R. i

l'Associació de Veïns. L'endemà, di lluns, la pancarta va ésser retirada per col·laboradors de "Telefònica".

Els mateixos organitzadors i entitats que donaren suport a l'acció signaren un document, que fou presentat a l'Ajuntament el proppassat divendres, dia 30 de setembre, mitjançant

el qual el poble escalenc es pronuncia en contra d'aquesta decisió arbitrària i denuncia la necessitat de mantenir obert tot l'any el locutori públic d'aquesta localitat costabravenca.

De moment, hom ignora l'efectivitat d'aquestes accions.

(Foto: Ildelfons Clos)

J. G.

CONTESTACION A "UN SINDICALISTA DE LA CNT"

Ante todo, es una lástima tener que discrepar de la carta aparecida en una publicación local, firmada por el no muy honorable ni digno sistema del semianonimato, cual es el de "un sindicalista de la CNT", y decimos que es una lástima porque la carta tiene su contenido; incluso en algunos puntos, debidamente pulidos, podríamos llegar a congeniar. Sin embargo, nuestro no más rotundo al punto de vista de darle igual unos que otros y que a nadie quiere dar voto ni confianza. Allá cada cual con sus ideales, pero tenga presente, muy señor nuestro, que con esta ética no vamos a ninguna parte.

Nuestros respetos para con las ideas de la CNT; no tanto para con las de su señor sindicalista que, en nuestra opinión, hace un flaco favor a los trabajadores de los barrios periféricos, a los que, usando su fraseología, quiere salvar de los "profetas" de las Asociaciones de Vecinos, seguramente para que caigan en manos de los "profetas" de las Asociaciones Sindicalistas.

Y preguntamos nosotros, ¿desde cuándo las Asociaciones Sindicales se preocupan de los problemas de barrio?, ¿es que no tienen problemas sindicales propios?, y continuamos: ¿no sería preferible que se preocuparan de sus propios asuntos y dejaran de ver la paja en el ojo ajeno?, y seguimos: ¿es que tienen miedo de quedarse en lo que vulgarmente se llama "en cuadro" y lo que buscan es distraer la atención de sus afiliados y posibles, vertiendo el agua en propio molino? Porque es menester que tenga presente el tal sindicalista que lo de la otra cara de la moneda lo podemos aplicar a todas las facetas de la vida y que es preciso para juzgar el sospesar detenidamente las dos caras, ya que nadie es, como muy dice en su carta, totalmente imparcial.

Finalmente, querido y anónimo señor sindicalista de la CNT, arrogándonos derechos de los que carecemos, nos permitimos recomendarle que deje en paz a las Asociaciones de Vecinos, totalmente apolíticas en su aspecto global, pero respetando los ideales particulares de cada uno de

sus asociados, cuyos dirigentes, altruísticamente, como seguramente los suyos, sin miras políticas como tales dirigentes, pierden muchas horas en pos de la seguridad y bienestar de los afiliados, sean de la tendencia que sean, lo cual se traduce en una mejora local, comarcal, regional y nacional, premisa ésta que no dudamos está en el ánimo de todos.

Partiendo de la base de que política es ciencia de gobierno, cortesía y buen modo respecto a opiniones ajenas, como Asociación de Vecinos nos ratificamos apolíticos, pero altamente interesados en la defensa, utilidad y provecho de los bienes de la comunidad. Con esta pequeña aclaración, damos por totalmente zanjada esta cuestión.

José Portell

(Presidente de la Junta Fundacional Gestora de la Asociación Vecinos Vilatenim)

Oscar Tetilla

(Presidente de la Junta Gestora de la Asociación Vecinos Marca de l'Ham)

Albert Tomàs

(Presidente de la Asociación Vecinos calle Peralada)

Sebastià Roig

(Presidente de la Asociación Vecinos calles Girona, Besalú, Sant Pere, Portella y Plaça Ajuntament)

Francisco Puertollano

(Presidente de la Junta Gestora de la Asociación Vecinos Urbanización Culubret).

(Figueres)

MALA EDUCACION EN EL MUSEO DALI

Antes de regresar a Málaga, ciudad en la que vivo, quiero manifestar mi pública protesta por la mala educación y falta de respeto con que fui tratada durante mi visita al Museo Dalí.

No es la primera vez que paso unos días en Figueres, puesto que aquí tengo a mi familia catalana. Considero a esta ciudad como una de las más abiertas y a sus habitantes extraordinariamente atentos. Pero siempre hay la excepción que confirma la regla.

En efecto, durante mi visita al Museo Dalí y cuando aún faltaban algo más de cinco minutos para la hora de cierre —a la una de la tarde— se me advirtió de mala manera que debía abandonar ya el recinto. A pesar de la evidente mala educación de que hizo gala el funcionario, un hombre no muy alto y de cabellos grises, le manifesté mi comprensión por su interés en cerrar las puertas y le comenté que, desde luego, tal como está el Museo Dalí hoy es imposible visitarlo en media hora.

Entonces fue cuando el funcionario me faltó al respecto con comentarios de mal gusto, aunque no llegó al insulto. Creo que personas así enturbian la simpática imagen que Figueres da a los visitantes.

Pilar B.

RECAMBISTA

Con sólida formación, amplios conocimientos en organización del recambio, responsable para ocupar importante puesto en Almacén-Tienda, precisa Empresa de primer orden radicada en Figueras. No importa proceda de otro ramo.

Ofrecemos excelente retribución mensual fija, revisable anualmente e incorporación inmediata.

Interesados escribir con datos personales y amplia referencia profesional, al Apartado de Correos n.º 49 de Figueras. Total reserva a colocados.

La Diputación no ha fijado sus preferencias por ninguno de los ocho posibles casinos de juego

Se esperaba con interés conocer el informe que iba a emitir la Diputación en respuesta a la petición del Gobierno sobre los casinos de juego, y se esperaba más que nada para ver cómo se las apañaba la Comisión de Turismo para "lidiar el difícil toro" que le lanzó el Gobierno.

Desde luego, la papeleta no tenía nada de placentera. Pensemos que de las ocho peticiones no había ninguna deseable. En realidad, las ocho ofrecen méritos suficientes para ser elegidas. Además, todas ellas venían avaladas por reputados profesionales en el ramo de la Hostelería o en otras manifestaciones turísticas. Sí, era muy difícil pronunciarse en favor o en contra. De ahí que todos los que hemos venido siguiendo de cerca o de lejos este asunto de los casinos, sintiéramos cierta curiosidad y también un poquín de compasión hacia los

hombres encargados de presentar público informe.

LO QUE SE DEJA ENTREVER

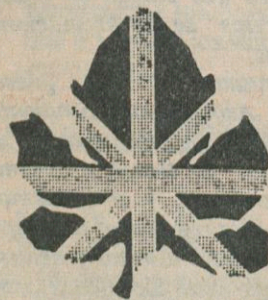
El informe ha llegado. Tenía que llegar. Pero, amigos nuestros, el informe no aclara nada; si acaso, deja entrever algo... Veamos.

El informe de la Comisión de Cultura de la Diputación comienza por estimar que la provincia de Girona necesita dos casinos, uno en la montaña y otro en el mar. En cuanto al de la montaña, dice textualmente al referirse a su ubicación: "La zona de montaña, con sus resortes turísticos condensados en las vertientes de la Cerdanya, no ofrece dudas en cuanto a su ubicación". (Por nuestra parte, diremos que en este sector la única

petición existente es la de La Molina-La Masella).

Tenemos, pues, resuelto un caso: el del Hotel Place, de La Molina. Quedan, por lo tanto, siete peticionarios. Quizás, habría que descontar la solicitud de Sant Hilari, ya que el informe, como veremos más adelante, se muestra partidario de una serie de complementos, cuales son "un aeródromo y un puerto deportivo", que difícilmente pueden situarse en Les Guilleries. Por el sistema de eliminación, nos quedan ya tan sólo SEIS posibles emplazamientos, pero es que "rizando el rizo", es decir, aplicando idéntico razonamiento que nos sirve para borrar Sant Hilari, vemos que los de Borrassà, en la Carretera N-II, y "Bany de la Mercè" también quedarían eliminados. En definitiva, que si debe seguirse analizando el criterio expresado en dicho informe, relativo

INSTITUT BRITÀNIC

Comunica l'obertura de matrícula per al nou curs d'anglès 77/78

Classes a tots nivells per a grans i petits

Informació: Tardes de 5 a 8

**C/ Joan Maragall, 16 - Tel. 50 43 60
Figueres**

a que "es de primordial importancia la existencia de un amplio puerto deportivo, así como de un aeropuerto deportivo, ya que no en balde hay en Europa más de 25.000 avionetas particulares...", sólo se salvan los dos en Lloret, el de Platja d'Aro y el de Cap Sa Sal, aunque cabría argumentar en favor del de "Els Banys de la Mercè" que tiene ya cerca un aeródromo y también un muelle deportivo, ambos en la bahía de Roses; pero como el espíritu del informe, nos parece, se orienta directamente al mar, todo hace suponer que, en efecto, son los cuatro citados los que permanecen en la mente de los informantes.

La suntuosa estampa del mundialmente famoso Casino de Montecarlo.

¿SEGUIMOS ELIMINANDO...?

Continuemos ahondando. El informe, en otro apartado dice claramente: "Ello nos lleva a la conclusión de que los nuevos casinos a establecer han de ser realmente NUEVOS, en un palabra, edificios singulares que

mo hípica de calidad no deben faltar en este proyecto. Conjuntándose con todo ello, habría que prever la construcción de un hipódromo, que sería el primero en Catalunya, un Palacio de Convenciones, así como un Hospital amplio y moderno, del que carecemos en ambas zonas turísticas. Jardi-

mente nuevos", y además, si recordamos que en el proyecto que han presentado se habla, precisamente, de levantar una clínica de urgencia y guarderías infantiles, nos parece, repetimos, que, indirectamente, el informe apunta hacia este costado.

Queremos aclarar para evitar posi-

Algunas conclusiones pueden extraerse del informe que la Comisión de Turismo ha remitido a Madrid

reúnan las condiciones óptimas para su función específica que es el juego, pero sin olvidar la necesidad de uno o varios restaurantes de gran calidad, bares a la misma altura, sala de espectáculos, sala de fiestas, sala de proyecciones, salón de banquetes, jardines de gran originalidad y aparcamientos para la acogida masiva de vehículos. El casino ha de ser, en síntesis, el nervio, el centro vital del gran complejo que a su influjo nazca a su alrededor". ¿No les permite ir eliminando algunos de los cuatro candidatos que nos quedaban?

Esperen, que las apreciaciones no terminan aquí: "... importantes clubs deportivos, en los que no puede faltar el golf y el tenis. Una pista de tenis con gran aforo no debe faltar para celebrar anualmente un torneo internacional de resonancia mundial. Piscinas de verano y climatizadas, así co-

nes, guarderías infantiles también serían de desear."

Desde luego, la Comisión de Turismo de la Diputación no señala taxativamente ningún nombre, pero —¿nos equivocamos, señores?— deja muy pocas posibilidades para los dos de Lloret, radicados en hoteles ya levantados.

¿Nos permiten seguir en nuestras suposiciones? A nuestro entender, quedan tan sólo dos: el Cap Sa Sal y el de Platja d'Aro. El primero verdad que ya viene funcionando como hotel, pero no olvidemos que siempre se ha dicho que fue construido pensando en el juego, por lo que de hecho ya reúne un sin fin de las condiciones que estima necesarias el informe. Le faltan otras, verdad...

En cuanto al de Platja d'Aro, entra de lleno en aquello de "...los nuevos casinos a establecer han de ser real-

bles suspicacias que nosotros particularmente no sentimos predilección por ninguno y todos nos parecen estupendos. Nos hemos limitado a hacer un análisis muy personal y que, claro está, puede ser equivocado, ya que es muy difícil y arriesgado pretender entrar en el pensamiento ajeno.

Jaime Sureda Prat

SE ALQUILA PISO

en la RAMBLA n.º 21, 3.º, 250 m2, situación única para despacho o administración

Diríjense a **Francisco Coll**
calle José M.º Folch y Torres, s/n.
ROSAS o telefonear al n.º 25 66 40
a partir de las 9 horas de la noche

Un punt

—Una història de 700 anys—

La Generalitat té llurs orígens en les comissions nomenades per les Corts de Catalunya des de finals del segle XIII, per tal de procedir a la recaptació dels seus tributs, que eren votats, i de vetllar per l'execució dels seus acords. En temps de Pere el Cerimoniós (1359), aquestes comissions passaren a constituir un organisme estable —la Diputació de les Corts—, que tenia jurisdicció sobre tot el Principat, el Rosselló i la Cerdanya.

Les atribucions de la Generalitat s'anaren precisant amb el temps. Així, en el segle XV, les crisis del Principat varen contribuir a que s'accentués el seu paper polític, tot assumint la representació de Catalunya fins i tot davant els reis. Les reformes de Ferran El Catòlic, després, reduïren aquestes atribucions a un nivell administratiu. L'any 1640, Felip V aconseguí minar, en part, l'autonomia catalana i la Generalitat esdevingué un organisme sense poder de decisió, en retallar-se llurs influències polítiques. I el 1716, Felip V suprimí totes les institucions autonomistes catalanes, entre elles la Generalitat.

Amb la II República, la Generalitat va renèixer. El 12 d'abril del 1931,

Francesc Macià, un dels fundadors de l'Esquerra Republicana de Catalunya, proclamà la República Catalana com a estat integrant de la Federació Ibèrica. El govern provisional de Madrid establí un pacte, mitjançant el qual el règim instaurat a Catalunya s'anomenaria Generalitat de Catalunya. La seva forma legal es definí, primer, en l'Estatut de Núria (1931), i després en el del 1932. Segons aquest, la Generalitat "és un òrgan rector de Catalunya, amb un president, un Parlament i un Consell Executiu". L'"avi" Macià fou confirmat, aleshores, president de la Generalitat. Després de la seva mort, ocorreguda el 25 de desembre del 33, Lluís Companys el substituï.

L'octubre del 34, després de la proclamació de l'Estat Català per Companys, el govern de Madrid suspengué les funcions del Parlament català, nomenà un governador general i revisà el règim d'autonomia de Catalunya. La victòria de les esquerres (febrer del 36) restablí la Generalitat. I l'any 1938, Franco publicà la llei de derogació de l'Estatut de Catalunya, en la qual es començava per abolir la Generalitat.

"Som conscients que la Generalitat autèntica. No és pas una meta, sinó un cratització de les institucions catalanes perquè el poble pugui manifestar que començar..."

Amb aquestes encertades paraules passat divendres, en un article-editorial després que el Consell de Ministres del 29 de setembre, dijous, dia històric

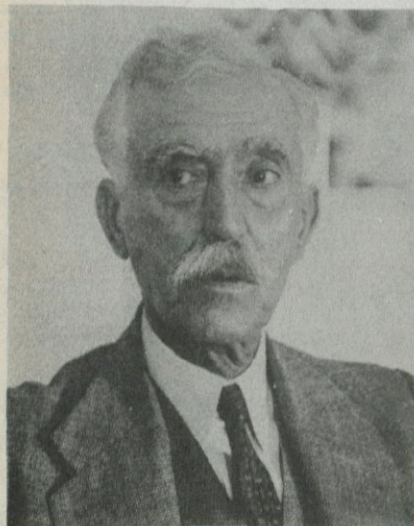
I afegia: "Cal fer honor als patriotes ser fidels a llurs idees. Cal mantenir la Generalitat. Cal, en definitiva, que la sobirania va al poble..."

QUELCOM INDESTRUCTIBLE

En efecte, és impossible, pel que de lluites, anhels i emocions del poble de l'autèntic ser històric i polític, ha dament arriscada! La feixuguesa i quelcom que la història ha demostrat hi ha tot un poble. Han estat els que ocupat els llocs d'avantguarda en la doncs, han d'ésser els lloers de la

EL PAPER DEL REI

Per altra banda, seria pecar d'ingratitude gran amic de Catalunya, que ha jugat Carles de Borbón. El rei, com ha estat el primer cap d'Estat en la història del que significa Catalunya. Àdhuc seria impossible el pas de la Generalitat..."

Any 1938.- (5 d'abril) El general Franco promulga un decret anul·lant l'Estatut de Catalunya.

Any 1940.- (13 d'agost) Lluís Companys és detingut a França i traslladat a Barcelona. (19 d'octubre) El president Companys és afusellat al castell de Montjuïc. Josep Irla, vice-president de la Generalitat, es fa càrrec de la presidència.

Any 1952.- Josep Irla delega les funcions de president en Tarradellas.

Any 1954.- (Juliol) Josep Irla

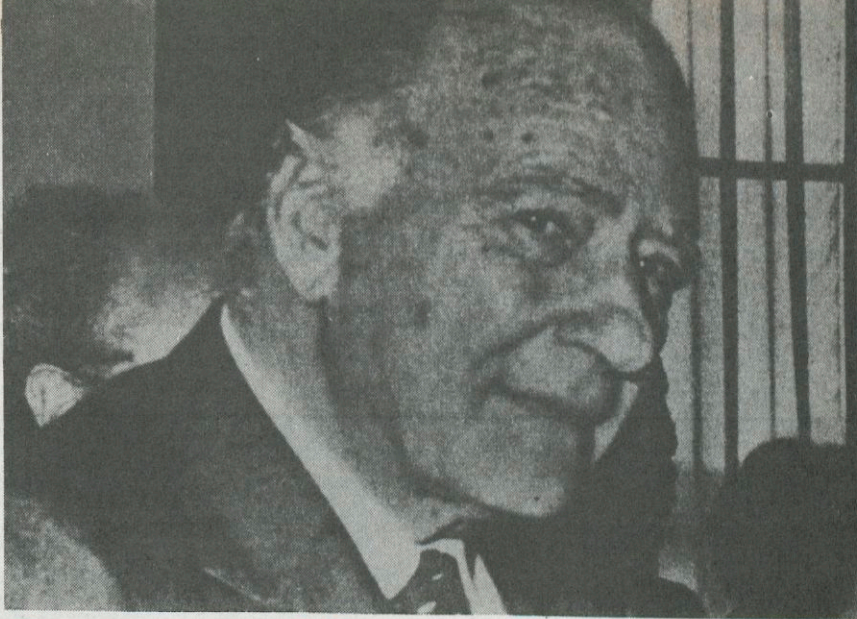
partença

visional té un sentit més simbòlic que
nt de partença. La lluita per la demo-
per la creació d'autèntics i sincers ca-
rs desigs i aspiracions, no ha fet més

Mundo Diario" s'expressava el prop-
tulat "Ganamos una Institución", ho-
provés la Generalitat, fet esdevingut el
is dubte, per a Catalunya.
ue han patit persecució i mort per és-
esperit de llibertat, justícia i democrà-
respongui d'una manera real i efecti-

Patriotes, no recordar el llarg calvari
atalà. La recerca de la pròpia identitat,
t una tasca dura i arriscada. Tremen-
nitat d'una dictadura volgué esborrar
és indestructible, quan al seu darrera
i les dones de Catalunya els qui han
uperació de la Generalitat. Per a ells,
bria...!

no reconèixer la discreta actuació d'un
paper decisiu en la qüestió: En Joan
alat l'honorable Josep Tarradellas, ha
Espanya, que ha tingut una visió cla-
arribat a dir que, "sense el seu alé,
pel difícil tamis de la legislació vi-

Josep Tarradellas, o una vida al servei de Catalunya

Josep Tarradellas nasqué a Cerve-lló (Baix Llobregat), el 19 de febrer de 1899. Als quinze anys, es traslladà a Barcelona, amb els seus pares, i fundà el 1920 la Joventut Nacionalista "La Falç". Quatre anys després d'haver-se casat amb Antònia Macià i Gómez, al monestir de Montserrat, va fundar l'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb l'"avi" Macià i Companys. L'abril del 31 fou elegit diputat al Parlament constituïent de la República espanyola. Aquell mateix any, cap a les seves acaballes, el trobem de conseller de Governació de la Generalitat provisional. I el 32, de diputat al Parlament de Catalunya. L'any 1936 ocupà diversos càrrecs importants: conseller d'Economia, de Serveis Públics,

etc., i fou nomenat el 26 de setembre cap de govern. El febrer del 39, travessà la frontera pirinenca i començà l'exili. Franco demanà la seva extradició, i Tarradellas va ser detingut a Ais de Provença i traslladat a Niça. Al cap de tres dies, però, fou posat en llibertat i passà clandestinament a Suïssa, on romangué fins a l'acabament de la guerra mundial. Un parell d'anys abans de morir el seu pare i d'anar a viure amb la seva esposa i els seus dos fills a Saint-Martin-le-Beau, els diputats catalans reunits a l'ambaixada espanyola de Mèxic (any 1954) elegiren Josep Tarradellas com a president de la Generalitat, càrrec que ostenta, per tant, des de fa 23 anys.

El retorn de la Generalitat: un llarg camí

teix el seu càrrec de president de la Generalitat.

Any 1974.- (7 d'agost) Els diputats catalans elegeixen Josep Tarradellas president de la Generalitat a l'exili.

Any 1976.- (Març) Quatre enviats d'Arias Navarro visiten Tarradellas a Saint-Martin-le-Beau.

Any 1977.- (13 de febrer) Creació de l'Organisme Consultiu de la Generalitat, a Sant Cebrià.- (28 de maig) Constitució definitiva de l'Organisme Consultiu.- (15 de juny) Eleccions generals a Corts. Guanyen a Catalunya els partits autonomistes.- (25 de juny) Els parlamentaris elegits es consti-

tueixen en Assemblea.- (27 de juny) Primer viatge del president Tarradellas a Madrid.- (7 de juliol) A París, acords de Tarradellas amb la Permanent de l'Assemblea de Parlamentaris.- (29 de juliol) A Sant Cebrià, acord sobre l'articulació del règim transitori de les relacions president-parlamentaris i la composició de la comissió negociadora.- (10-11 d'agost) Primera entrevista, a París, Tarradellas-Sánchez Terán.- (26-27 d'agost) Noves converses, a París, Tarradellas-Sánchez Terán.- (31 d'agost) Declaracions del senador Josep Benet. El president Tarradellas reac-

ciona destituint-lo de la comissió negociadora.- (6 de setembre) Els caps dels partits parlamentaris de Catalunya es troben amb el president Tarradellas a Orly.- (9 de setembre) Els caps dels partits van a Madrid a reunir-se amb el president Suárez i altres ministres del seu govern.- (20 de setembre) Tercera entrevista Tarradellas-Sánchez Terán, a Saint-Martin-le-Beau.- (28 de setembre) Entrevista tripartita Tarradellas-parlamentaris-Sánchez Terán, que acaba amb l'acord comú d'instituir la Generalitat provisional.

Josep Irla: un empordanès que arribà a presidir la Generalitat

Enguany, hom prepara una extensa biografia d'aquest il·lustre guixolenc, qualificat de "president oblidat"

Dinou anys ha fet (el propassat 19 de setembre, concretament) que el tercer president de la Generalitat, Josep Irla i Bosc, va morir a l'exili.

EL "PRESIDENT OBLIDAT"

Deixant de banda els presidents de la Generalitat medieval, molt s'ha parlat, en aquests darrers temps, de Francesc Macià, Lluís Companys i Josep Tarradellas, és a dir, tres dels quatre presidents de la Generalitat contemporània. Però molt poc, gairebé gens, del guixolenc Josep Irla, que fou el successor de Companys. Tant és així que algú l'ha qualificat de "president oblidat".

I aquest "oblit" cal desfer-lo. A nosaltres —potser, més que a ningú—, ens pertoca de fer-ho, ja que Irla, per haver nascut a Sant Feliu de Guíxols, era empordanès.

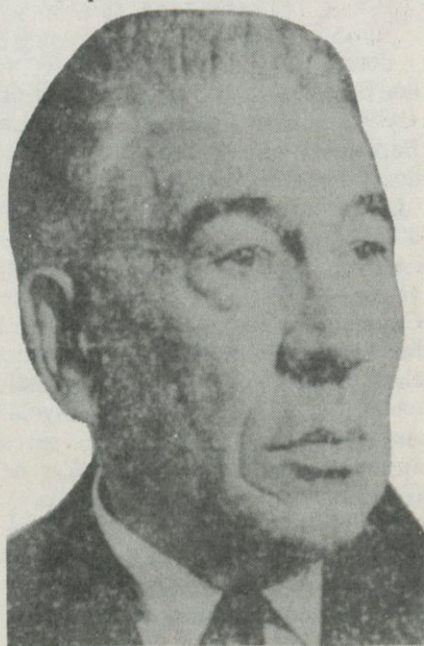
Altrament, hem de dir que dos historiadors, Josep Lluís Carod-Rovira i Felip Calvet, el primer de Tarragona i l'altre de Barcelona, enguany treballen de valent en una biografia d'aquest tercer president, biografia que vindrà a omplir, sens dubte de cap mena, un considerable buit de la història de la Generalitat de Catalunya.

—Felip Calvet, que treballa conjuntament amb mi en aquesta obra —ha dit Carod-Rovira—, va ser col·laborador de Josep Irla en els anys de l'exili, i és qui més m'ha animat en aquesta tasca de posar a l'abast del nostre poble un aspecte tan important i al mateix temps tan desconegut de la nostra història més immediata. La marginació, la ignorància i el desconeixement que pesen sobre Irla, naturalment atiat per les estructures franquistes, són els enemics que volem combatre amb el nostre llibre, com a modesta aportació, però alhora crec que necessària, al combat dels catalans per la recuperació plena de la nostra identitat nacional...

UN GUIXOLENC EXTRAORDINARI

La família de Josep Irla, els Romaguer de renom, era republicana i federalista, i ell ja va combatre de ben jove per aquestes idees.

Josep Irla i Bosc va ser regidor i alcalde de Sant Feliu de Guíxols, el seu poble, on el 1907 fundà la revista "El Programa". Diputat per Girona, va formar part de la comissió interprovincial per a l'establiment de la Man-

comunitat. Va merèixer la confiança de Prat de la Riba, com la mereixeria més tard de Macià i Companys, els quals valoraren la seva honestedat política i la seva gran capacitat de treball.

L'any 1931 és Comissari de la Generalitat a Girona fins al febrer del 1933. Compromisari pel districte de la Bisbal, és elegit vicepresident de la Diputació Provisional encarregada de la redacció de l'Estatut. Una malaltia impedi que ocupés la cartera de Governació, el gener de 1933, si bé l'estiu d'aquell any serà Director General d'Indústria a Madrid.

De retorn al país, és nomenat Cap dels Serveis d'Assistència Social de la

Generalitat fins al 1936, amb el parentesi del bienni negre, fins a ocupar el Departament com a Conseller-interí en substitució primer de M. Corrachan i després de Puig i Ferrer. El mateix passarà amb la Conselleria de Cultura, a càrrec de Ventura Gassol, que ell dirigirà com a Sots-secretari. El gener del 1937 acceptarà la Direcció General del Patrimoni i Rendes.

El Parlament de Catalunya, on era diputat per Girona des del novembre del 1932, el farà President de la cambra, per 37 vots contra 4 en blanc, en la darrera sessió celebrada en territori català, l'1 d'octubre de l'any 1938.

Després de l'afusellament de Companys, i tal com establia l'Estatut Interior de Catalunya, Josep Irla es farà càrrec de la Presidència de la Generalitat fins a l'agost del 1954, quan havent dimitit la presidència interina, el substituirà Tarradellas.

Quatre anys més tarde, un 19 de setembre, morirà a l'exili de Sant Rafael, en territori francès, on sempre va residir evitant de marxar ca a Amèrica, on hagués pogut defugir millor la proximitat de la dictadura franquista.

UN EXEMPLE DE BON CATALÀ

—Irla —ha manifestat Carod-Rovira— és un personatge en qui l'honestedat política corre paral·lela a la seva capacitat de gestió. Acostumava a abandonar tots els càrrecs amb superàvit econòmic. És un home que per Catalunya i la democràcia accepta les funcions, sempre feixugues, que se li exigeixen. El manteniment de la Generalitat en els duríssims anys de la postguerra, quan les institucions trontollaven per manca d'un suport polític i econòmic efectiu, és ja tot un testimoni a favor seu. A més, s'ha de pensar que, sense tenir més que els estudis primaris, Josep Irla ocupà tots els càrrecs de màxima responsabilitat política a casa nostra. Ah!, i entre d'altres, el Departament de Cultura...!

6 x 9

Por By Sens

No. És ben veritat. I, últimament, ni el mes de Juliol, ni l'Agost...

recogido párrafos biográficos del pintor, de conceptos, de amigos, de raíces. Luego, opiniones: Henri-François Rey, Fernando Gutiérrez, Edmon Brazès, Fages de Climent, Josep Vallès. Y fotos: de su acercamiento a los famosos, que tanto le gustaba (se me ha olvidado preguntarle si le gusta todavía); de sus obras personalísimas, que empezaron como espigadas de los artistas que más le influyeron de muchacho —cuando la mano se le iba hasta cualquier lápiz a proporcionarle el goce del trazo— para quedarse ahora siendo de él mismo.

LA CALLE GIRONA, SIN TROPIEZOS

Desde la inauguración del nuevo pavimento de la calle Girona, efectuado con ese cómodo y bello terrazo que se estila en las zonas peatonales, los tropiezos de los figuerenses que por ella pasaban —y vale más no calcular, pues figúrense con la fama de excelentes comercios que tiene desde siempre— estaban como de moda. Era como si estuviese establecida una “sección de traspies”, como un anti-servicio. Y, claro, como que esto no lo pide nadie, sobraba en el centro comercial. Total, por unos centímetros de la elevación del bordillo de lo que constituía la acera. Como que es del mismo modelo de terrazo, el efecto óptico era soberbio: costaba lo suyo distinguir en donde empezaba o terminaba la acera en relación con la calzada. Como efecto óptico, soberbio. Pero para dar esos pasos de alcance o para mirar los escaparates, fatal. Los traspies se sucedían, por que uno, un día u otro, acababa por calcularlo mal. No creo que se hayan llevado estadísticas, pero es que se formaba ya como un intento de obsesión nada convincente. Por ejemplo una vecina le decía a otra:

—¿Lo sabe usted— Ayer por la tarde la señora Lola se cayó...
—¿En la calle de Girona?
—No, no...

Algunos creen que, con el tiempo, se hubiese tenido que implantar un servicio de orientación, pensando principalmente en las personas mayores. Porque al parecer algunas ya lo empezaban a preguntar:

—Perdone: ¿voy bien para pasar a la calzada?

La reforma sobre la reforma se imponía. Es lástima que por la jugarreta de un simple efecto óptico se hayan tenido que cubrir ahora esos centímetros de bordillo, dejando la calle de Girona lista, sin el peligro de los tropiezos. Pero es que había que rectificarse. No se piensa en todo, a veces, hasta que asoma la realidad. En estos primeros días algunas personas irán, instintivamente, con precaución. Has que se acordarán de que ya no ha falta. Por lo menos, tanta.

CAMBIOS

—De totes maneres, pensí que una flor no fa estiu, senyora Leonor...

LA SOMBRA DEL AMARILLO

José Molina, publicista afinado en el Rosselló, le llama al pintor figuerense Felip Vilà “la sombra del amarillo”. Así titula un librito que ha escrito en la colección “Peintres du Roussillon”. Felip va con un ejemplar bajo el brazo, y cuando nos encontramos me lo ofrece. Felip Vilà me dice que prácticamente no sabía nada de este libro, que se lo ha encontrado casi como yo. Y la verdad es que eso puede ser. Uno ya se ha acostumbrado a que, con él, las cosas puedan ser. Aprovecho para decirle, una vez más, lo de siempre: que sigue con su personalidad, que no hay que buscar la firma cuando uno contempla algo suyo. Si es pintura sube el color, si es dibujo sube la forma, si te lo encuentras personalmente sube la humanidad. Hay que ir dándole vueltas a esto. Y desde hace años esa fruición por conocer mundo, por no “sentar el cul a la cadira”, con estudios desparramados por ahí. Ahora se quiere ir, pues claro. Está indeciso entre Méjico o la China. Pero es que me entero ahora que en Méjico ya estuvo...

“Felip Vila ou la sombra del amarillo”. Pues, muy bien. En la cubierta viene esa excelente foto del artista con una margarita prendida junto a la oreja. A lo mejor, para decidir a dónde iba la próxima vez. José Molina ha

EL VIEJO LEON COMENTA

Sobre la inmunidad parlamentaria ha escrito últimamente varios artículos el comentarista de peso que es Augusto Assía. A la mayoría de lectores, aunque él, machaconamente, ponga siempre el ejemplo de Inglaterra, les suele aprovechar: “Un guardia inglés detiene a un diputado por muchos carnets y muchas credenciales que exhiba lo mismo que me detiene a mí, si él y yo hemos cometido la misma falta. Como yo, el diputado inglés comparece ante el mismo juez y recibe la misma reprimenda o pena que yo con la sola diferencia de que el juez pueda agregar, dirigiéndose al diputado: “¿No le da a usted verguenza responder tan mal a la confianza que los que le votaron depositaron en usted?”

MUSEU DE L'EMPORDÀ

Divendres 7 d'octubre 1/4 de 9 del vespre

L'ECONOMIA AVUI

per
Carles A. Gasòlba
Economista
del Comitè Executiu Nacional de CDC

CDC

CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

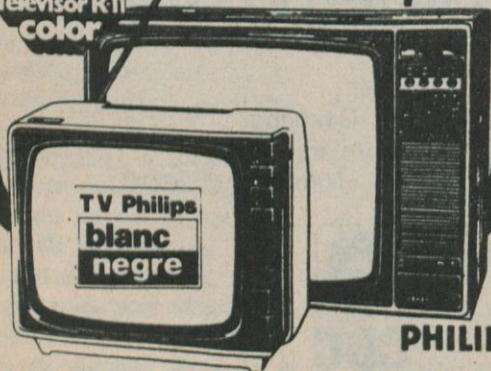
establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

Entre bastidors

La Generalitat i el Teatre

La notícia de la setmana ha estat, en tots els ordres, e restabliment de la Generalitat provisional. Esperant que aquesta institució doni al nostre teatre l'empenta que necessita, volem donar una visió superficial del que fou durant la República. Per això, resumirem el text que, firmat per Xavier Fàbregas, publicà el diari "Avui" el 19 d'agost sota el títol: "La Generalitat i el teatre".

"La Generalitat, des del moment de la seva instauració el 1931, dedicà una atenció especial a dotar Catalunya d'una infraestructura cultural acordada als mòduls europeus. La figura del poeta i dramaturg Ventura Gassol agafa, a partir d'aquest moment, les dimensions d'un infatigable impulsor de la xarxa cultural del país. El teatre ocupa, tot seguit, un lloc important dins els esforços empresos en aquesta direcció i sovint els mitjans són inferiors als propòsits. Però hom sap on vol anar i avança en la direcció desitjada.

"L'antiga Escola Catalana d'Art Dramàtic, que la dictadura convertí en un estrambòtic *Instituto del Teatro Nacional*, es catalanitzà de nou i pren el nom d'Institució del Teatre. Aquesta institució té la comesa primordial de formar els professionals de l'espectacle. De formar-los sòlidament amb el propòsit de donar-los després una dedicació digna i útil a la comunitat a través d'un Teatre Nacional. Amb tot, durant els primers anys, els recursos no permeten a la Generalitat de cloure l'anella projectada. I en lloc d'un Teatre Nacional ha de limitar-ser provisionalment, a estimular per mitjà de les subvencions aquelles empreses que més s'aproximen a la imatge d'un teatre digne d'una Catalunya normalitzada.

"El juliol del 1936, en decretar-se la col·lectivització del teatre i la incautació dels locals, la Generalitat fa un pas endavant: Crea el Teatre Nacional de Catalunya, assentat al Liceu, i que s'haurà de dedicar als gèneres dramàtics, lírics i als concerts. I crea també el Teatre Català de la Comèdia, estatjat al Poliorama, per als gèneres dits de prosa. La imatge d'una activitat teatral a l'europea queda, doncs, aconseguida; la imatge, si més no, car amb l'esclatament de la guerra i l'inici de la revolució, la Generalitat ha de maniobrar hàbilment perquè el procés institucional no quedi malmès per les accions partidistes. Aquest maniobrar algunes vegades ben difícil, no aconsegueix de retornar a la Generalitat una llibertat de moviment còmoda fins ben entrat el 1938. El temps durant el qual una política ambiciosa i "total" va poder ésser aplicada és, doncs, d'una absoluta brevetat. El Teatre Nacional de Catalunya només funciona de manera esporàdica durant el 1936 i el 1937. El Teatre Català de la Comèdia es tanca a la renovació del repertori fins al juliol del 1938."

"Tot plegat fa l'efecte que la Generalitat mira de trempar el temporal. Calla i espera que vinguin moments de més bonança, i així que pot posa homes de la seva confiança en els llocs claus, homes amb una visió generosa de la problemàtica teatral. A mesura que els mesos passen la posició de la Generalitat es consolida i l'engranatge institucional es troba en condicions de posar-se en marxa. Durant els darrers mesos de la guerra, la Generalitat comença de realitzar els seus projectes culturals. Sota les bombes de l'aviació el teatre de la Generalitat coneix els millors moments."

Samsó Oliver

de Maria dels Àngels Vayreda

Potser cal explicar una mica la petita història d'aquest llibre, obra pòstuma de la Mª Àngels Vayreda. Es tracta, en efecte, d'un recull fill d'un doble tribut: el record constant de la poetessa per una de les seves filles, l'Adela, morta a la flor dels seus anys; i l'afecte de l'altra filla, Maria Xirau, que ha volgut editar, i ben depressa, el llibre que tenia en preparació l'autora d'"Encara no sé com sóc". La que signa aquestes ratlles ha tingut el plaer d'ajudar-les en la selecció dels poemes, tots de caire elegíac.

Marià Manent ha escrit un pròleg precís i bell, en el qual dibuixa amb molta justesa el caràcter de l'obra: "en aquests poemes la presència de la mort és contínua, i la vida, per contrast, hi sembla més delitosa i més desitjable... però la mateixa simplicitat i quotidianitat del seu estil encloou sovint una virtut asserenadora i eficaç". Poemes, doncs, entenedors, escrits amb mots clars i transparents, que mai no entelen la cruesa del sentiment; poemes, però, bellament treballats malgrat la seva aparent senzillesa.

Voldria assenyalar, entre altres versos on, potser, el sentiment s'imposa àdhuc a la forma, dues classes de poemes que em semblen especialment reeixits; uns que podríem anomenar d'estil de cançó, simples i alats, que segueixen amb una punta d'estilització les maneres de la poesia popular: "Plor", "El teu nom", "El camp em dona una flor".

"Quan jo tenia set anys" i, encara que més elaborat, "El meu nom".

"El camp em dona una flor,
la flor em porta una mirada,
la mirada em duu la llum

i la llum, una paraula."

El segon tipus adopta la forma epigramàtica, en el seu sentit primitiu d'inscripció. Són poemes bells, durs, ben escandits:

"Miro la llosa, i un silenci lent
m'emplena d'una fonda esgarripança:
quan dic "Adela" el nom és un lament.
Sobre el xiprer s'atura el joc del vent
i dintre meu enterro l'esperança."

Comparables a aquest són "Dues imatges", "Ombra i senyal", "El cor cansat"; amb la mateixa gravetat, però amb més extensió, hi ha el remarcable i colpidor sonet que duu per nom "Solitud".

He esmentat alguns dels poemes que, al meu entendre, són dels més bells de l'aplec; però d'altres lectors es veuran atrets per l'emoció, expressada amb senzillesa, que susciten en l'autora els objectes quotidians tan plens de records, o per la manifestació lírica de l'angoixa, de l'enyorança: així en les belles antítesis de "Tot Tornarà...".

Ras i curt, un nou llibre d'innegable poder d'evocació lírica, que ve a ajuntar-se a la tradició catalana de la poesia elegíaca. Cal observar que, en fer el recull, s'ha respectat l'expressió de l'autora i no s'hi ha fet cap correcció de mots que l'alterés, per poc que fos. Recordo als lectors de 9 PAÍS que encara pot trobar-se en algunes llibreries "El testament d'Amèlia", de la mateixa autora que tots enyorem.

Mª Àngels Anglada

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 PAIS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos (13 n.ºs)	250 pts.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n.ºs)	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n.ºs)	1.000 "

Data i signatura

Salvador Dalí, entrevistado para el programa "A fondo"

Salvador Dalí ha estado en los estudios de televisión de Barcelona donde Soler Serrano lo ha entrevistado para el programa "A fondo". El aspecto del pintor es el mismo de siempre. Como se recordará, Dalí estuvo ingresado hace tres meses en la clínica del doctor Puigvert, donde fue operado.

—¿Ha trabajado usted durante las últimas semanas?

—El médico me dijo que trabajara un poco cada día. Pero lo he hecho más que nunca; de forma que el Museo Teatro Dalí de Figueres está repleto de obras nuevas. Durante todo este verano cada semana he ido lle-

El pintor asegura que el Museo de Figueres será el año próximo el mejor del mundo

vando cosas. He trabajado exclusivamente para el Museo.

Tras una breve meditación, el pintor añade:

—Mi ambición es dejar todo al pueblo español a través del Museo de Figueres.

—¿Será alguna vez el Museo Dalí de Figueres el más importante en cuanto a colección de obras suyas?

—El año próximo será el mejor. Publicaremos un catálogo con el que se podrá comprobar que supera ampliamente a cualquier otra colección, incluida la del museo americano.

—¿Se felicita usted por el retorno de la Generalitat?

—Yo soy totalmente apolítico. No entiendo nada de política y jamás he querido pertenecer a ningún grupo

político. Soy monárquico, pero si hubiera un partido monárquico tampoco me haría de él. Estoy encantado, eso sí, de que regrese el honorable Tarradellas porque me he enterado por medio de mi gran amigo Jaume Miravittles que Tarradellas tiene desde hace muchos años un cuadro mío titulado "Els enigmes del capvespre".

—Aunque se considere apolítico, ¿está de acuerdo con el retorno de la Generalitat?

—En todo lo que sea la hegemonía catalana que predica Francesc Pujols estoy más que de acuerdo. Y Pujols decía que a través de España, Cataluña tendría no la hegemonía concreta y pequeña de estar por casa, sino la hegemonía mundial. Justamente hago un monumento a Francesc Pujols delante del Museo Dalí de Figueres.

Y ahora...

En Madrid la han llamado "operación IMAN". Y en verdad que la denominación parece acertada. Desde 9 PAÍS señalábamos en su día la sorpresa que para los de a pie había provocado el repentino viaje del **President** a Madrid de la mano del Sr. Sentís. Ahora, al llegar al final provisional del ovillo, podemos entender mejor la maniobra Suárez, con la cual ha empezado a resolver una parte de la trilogía de sus inquietudes y las de todos. Autonomías, Economía, Amnistía...

Sin echar en saco roto la acción conjunta —con sus fricciones lógicas— de los hombres que surgieron de las urnas catalanas, bien estará considerar la importancia del binomio Tarradellas como Presidente que ha de designar el Gobierno Central, de una parte y de otra el representante directo, personal, del Sr. Suárez, Salvador Sánchez Terán.

Cuando parecía que la Generalitat había entrado en una nueva vía muerta, nos encontramos que en el transcurso de unas pocas horas se sucedieron los acontecimientos de manera fulgurante. La "Cumbre" en la Cámara de Comercio de Perpinyà, el comunicado conjunto, las Cortes, el Consejo de Ministros... y los Decretos-Ley.

La Generalitat Provisional no es que cumpla todas las aspiraciones. Pero es un primer paso importante. Moralmente, hay más. A los catalanes nos ha satisfecho mucho el poderlos sacar una espina. Ha quedado abolido el decreto de Burgos, de 5 de abril de 1938.

Se ha reconocido la unidad de Catalunya como pueblo y es de suponer que se habrá llegado a este punto, a base de concesiones y buena voluntad por parte de todos. Al

fin y al cabo, los ocho años de Generalitat republicana no fueron un camino de rosas y el Estatut del 32 llegó a manos de Macià muy recortado.

Bien, ya tenemos la Generalitat. Y ahora... Pues, ahora a demostrar la capacidad de trabajo y "Seny" de los hombres y las mujeres de nuestro país. Tengamos en cuenta que el Gobierno de Madrid atraviesa momentos difíciles. Nadie nos lo cuenta, pero se adivina. La gente que manda no ha podido sacudirse la influencia de los últimos cuarenta años y la máquina administrativa está dentro de lo que se viene llamando la "dictadura del secretariado". Si Catalunya ha de dar como otras veces, a través de los siglos, una imagen de autogobierno, será necesario que los hombres de las urnas, a los que antes nos referíamos, sigan derrochando lo mejor de cada uno a la hora de montar el aparato de la auto administración. Las *Consellerías*, cubiertas por políticos, por técnicos, formarán el engranaje de la máquina que ha de empezar a rodar. Por ello, nos parece importante que a la hora de los nombramientos se piense en los hombres —que los hay—, capaces de dar la talla precisa. Dejando aparte personalismos y otros intereses que puedan ser condicionantes.

Todo lo esperamos de la Generalitat provisional, producto de las gestiones que han culminado en el decreto-ley de 29 de septiembre. Por cierto que, al redactar estas líneas, 3 de octubre, el B. O. E. no ha dicho todavía este decreto es mio...

Aquests artistes

Garrido: uns paisatges somniats del natural

La Galeria Art-3, de Figueres, inaugura la tanda d'exposicions 1977-1978 presentant una mostra d'olis i pastels de Garrido Pallardó, col·laborador drogaddicte de 9 PAÍS. El nostre benivolgut company, novel·lista, assagista, aventurer paradoxal, xerraire equinoccial, mític exiliat, resistent impenitent, àcrata independent, exposa a la capital de l'Alt Empordà. A Figueres ens l'estimem en Ferran Garrid. És un personatge de falla. És un filòsof indispensable i indissoluble. Em fa pensar en el Marqués de Bradomin: Lleig, sentimental, i gairebé catòlic...

Els paisatges i els bodegons de Garrido Pallardó donen la mesura exacta del seu lirisme equilibrat i transparent, a l'altra banda d'un entelament pigmentat, la riquesa de sentit ambrosiàc de què és posseïdor l'home que, amb un esperit gairebé bucòlic, els ha pintat a l'oli o al pastel. L'artista, per damunt del pintor, sap dominar el natural com si fos un riquíssim tapís, tot subjectant-lo amb cadències cromàtiques que són com una visió a punt d'esvanir-se, com una gasa ordida amb fils de trama de teranyina subtil.

En els millors moments pictòrics, Ferran Garrid i Pallardó ens apareix tot ell instint i altitud. L'agre de la terra i l'esveltesa dels arbres nus, adquireixen en la seva dicció quelcom molt

Garrid: Lirisme equilibrat i transparent...

aprofundit de concreció lapidària i fins funambulesca. Garrid i Pallardó ens ofereix obres —pastels— d'una gran agilitat en l'expressió lumínica, on la flonjor acotonada dels colors recull tot el misteri de l'hora i de l'instant.

Estem pensant en els paisatges que hom podria anomenar "somniaats del natural"; uns paisatges, la textura dels quals ofereix conjuntament, l'energia de Manet i de Van Gogh i la finor de Sisley. L'aire i la llum contueixen el respir d'aquestes obres exemplars i, ensem, moralitzadores. Car Ferran Garrid és també, i no deixarà mai d'esser-ho, un moralista. Garrido, home de Cuenca empeltat d'empordanès, predica utilitzant el breviar de l'impressionisme.

Hi ha altres obres de Garrido Pa-

llardó més ajustades a la visió directa, en les quals s'hi endevina el xarbotament de la sang sota el pigment sanitos de l'epidermis. El pintor assoleix en aquestes obres articulades amb aplom, un empast gràvid i també una coordinació plàstica molt viva. En aquestes obres, el treball de Ferran Garrid ha estat tan intens, que crec que si la feina ha pogut finalitzar-la vitoriosament, ha estat a causa de posar en joc tots els ressorts anímics del seu temperament decidit i voluntariós.

En general, pot afirmar-se que l'expansió lírica del seu esperit malda per manifestar-se poderosament, aconseguint, de vegades, trobar l'harmonia general del tema amb una remarcable inspiració simfònica.

Narcís Pijoan

Engrunes

1 Figueres está bien representada. El cuarto aniversario nos lleva a esta conclusión. Simpatía, sentido político, espíritu democrático y sentimientos de la región. Nunca se facilitó tanto la enseñanza del catalán.

2 Agradecemos, en estos momentos de aniversario, la consecución del Museo Dalí, al señor Giró, como nos lo ha bien recordado una publicación. Es un gran logro para la

ciudad, rápidamente obtenido y realizado. Fue un llegué, vi y vencí digno del señor Giró. Así, Dalí pudo tener su Museo y el Ministerio de la Vivienda conceder sus ayudas.

3 La ciudad realmente mejoró mucho, con gran sentido de los servicios necesarios y del equilibrio de su economía.

4 Se resolvieron los problemas del agua (feliz iniciativa y realización) y los del gas (de cuyas obras hablaremos otro día). Ahora, se resolverán los escolares de la Marca de l'Ham; las aguas residuales; la

estación de la RENFE y el aparcamiento de la ciudad. El Ayuntamiento ha logrado demostrarnos cómo tuvo una buena visión con la obra del cinturón de ronda, porque la ciudad, a pesar del cinturón, se ha llenado a rebosar.

5 A un compañero de redacción, no le han publicado su colaboración; porque, después de las amables sugerencias municipales a nuestro director, no ha acertado a escribir con éste mi estilo de crítica constructiva.

Interino

TF-1

PELÍCULAS

- 5 Miércoles 20.30.- Inutile envoyer photo (D)
- 6 Jueves 20.30.- Cinq a sec (S)
- 7 Viernes 19.00.- Recherche dans l'intérêt des familles (S)
- 8 Sábado 21.30.- Le Riche et le Pauvre (S)
- 9 Domingo 20.30.- L'Horloge de Saint-Paul
- 10 Lunes 20.30.- L'Affaire du collier de la reine
- 11 Martes 21.30.- La Vigne et le Vin

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 5 Miércoles 22.05.- Le medecin et la liberté (DC)
- 6 Jueves 14.00.- Les 24 Jéudis (V)
- 7 Viernes 20.30.- Bichon (Teatro) (CD)
- 8 Sábado 14.05.- Restez donc avec nous (V)
- 9 Domingo 19.25.- Les Animaux du monde
- 10 Lunes 19.00.- Recherche dans l'intérêt des familles (S)
- 11 Martes 20.30.- Bienvenue au cinéma

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaica - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2

PELÍCULAS

- 5 Miércoles 21.40.- L'Aigle et le Vautour (A) (B)
- 6 Jueves 15.00.- Calcutta (DC)
- 7 Viernes 22.50.- Brewster MacCloud (A)
- 8 Sábado 20.30.- La Neige de Noël
- 9 Domingo 21.30.- Bouquet de ronces
- 10 Lunes 15.00.- Les Charmes de l'été
- 11 Martes 20.30.- Jean Moulin

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 5 Miércoles 15.55.- Un sur cinq (V)
- 6 Jueves 20.35.- Lorenzaccio (CD)
En direct de la Comédie-Française
- 7 Viernes 20.30.- D'Artagnan amoureux (A)
- 8 Sábado 14.10.- Les Jeux du stade
- 9 Domingo 20.30.- Musique and music
- 10 Lunes 20.30.- La Tête et les jambes (CO)
- 11 Martes 20.30.- Dossiers de l'écran

FR-3

PELÍCULAS

- 5 Miércoles 20.30.- Au bout du printemps (D)
- 6 Jueves 20.20.- C'est dur pour tout le monde (CD)
- 7 Viernes 21.30.- Les Grands Fleuves (DC)
- 8 Sábado 20.30.- La Bohème. Opera.
- 9 Domingo 22.30.- Beau geste
- 10 Lunes 20.30.- Dans la chaleur de la nuit
- 11 Martes 20.30.- La première balle tue

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 5 Miércoles 19.40.- Tribune Libre
- 6 Jueves 12.30.- Midi-Première
- 7 Viernes 20.30.- Vendredi (V)
- 8 Sábado 18.45.- Les travaux d'Hercule Jonsson (S)
- 9 Domingo 17.50.- Espace musical
- 10 Lunes 19.40.- Tribune Libre
- 11 Martes 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)

Programes del circuit català de

- 5 Dimecres 14.00.- Miramar
Tarda 17.00.- Temps de cançons
- 6 Dijous 14.00.- Miramar
Tarda 17.00.- Tot art i Barcelona RTVE (Programa informatiu sobre l'activitat de RTVE a Barcelona)
- 7 Divendres 14.00.- Miramar
- 8 Dissabte 11.30.- Terra d'escudella
- 10 Dilluns 13.30.- Miramar Esportiu
Tarda 17.00.- Lletres Catalanes
- 11 Dimarts 14.00.- Miramar
Tarda 17.00.- Giravolt (Programa informatiu de Catalunya i Balears).

Interferències

F. Garrido Pallardó

Quan es tracta del Juli Iglesias, sóc decididament anticlerical.

* * *

"El hábil Kekets" va plaure al nens de la casa, car era força bo.

* * *

El canvi de presentadors és un privilegi no gaire usual en altres llocs. Con se'n van? Com hi venen? D'on els treuen?

* * *

Perquè, senyors, aquest giravolt de cares noves, temporeres i suplents, obriria més d'una sortida a mantos empreses privades.

La nova programació ens oferirà el seixanta per cent dels seus espais per a fins culturals i informatius. Que Déu hi faci més que nosaltres!

* * *

"El monstruo de Sancheztein" no ens plau gens ni gota. L'hem vist una vegada i no hi tornarem mai més.

* * *

Ni hem sabut perquè els jueus varen envair el Líban, ni perquè se'n varen anar. La nostra política externa ens força a tant de claretat?

* * *

I parlant de claretat, admirarem el senyor ministerial quan ens digué que de governar no en sabem, però que ja es faran la mà.

La "XVI Volta a l'Empordà". a punto

Carles Martínez, presidente del C.C. Empordanès, nos informa

Ya falta muy poco para que, la serpiente multicolor de los corredores y caravana publicitaria de la Volta a l'Empordà, empiece a rodar por nuestras carreteras. Ya todo está perfilado y una nueva edición va a dar comienzo. Esto queda muy pronto dicho o escrito, aunque ello es posible gracias al esfuerzo abnegado de unos hombres. Nos estamos refiriendo a los organizadores del C.C. Empordanès, de nuestra ciudad. Al frente del mismo, figura su presidente Carles Martínez Barneda, el cual nos da sus impresiones sobre esta carrera.

PRESUPUESTO ELEVADO Y POSIBLE DEFICIT

—Sr. Martínez, ¿muchos quebraderos de cabeza?

—Bueno, a estas alturas, la mayoría de ellos están solventados. Pero que nadie crea que es tarea fácil poner en marcha una prueba de esta envergadura. Son muchos los problemas que se presentan y requieren el esfuerzo y cooperación de todos.

—¿Cuenta con buenos ayudantes?

—En honor a la verdad, debo decir que si no fuera por mis compañeros de la directiva, sería totalmente imposible llevar a buen puerto nuestra Volta.

—Hemos oído comentarios sobre el presupuesto de dicha prueba, en los que se hablaba de casi dos millones de pesetas. ¿Es cierto?

—Pues, no; en principio, creemos que, poco más o menos, nos iremos al millón y medio. Claro que siempre surgen imprevistos y cosas, con los que no se contaba al principio.

—No obstante, no deja de ser una respetable cifra. ¿Cubrirán gastos?

—Esto ya es más difícil de lograr. Posiblemente, tengamos un déficit que podría llegar a las 100.000 pts.

—¿Cómo se enjugarán?

—A base de la lotería de Navidad. Es nuestra salvación, año tras año.

—¿Cuentan con muchos asociados?

—Alrededor de los quinientos, los cuales satisfacen una cuota anual de 150 pesetas. Luego, hay algunos protectores que doblan esta cifra.

—Aparte de los socios, ¿qué otras ayudas perciben?

—Sobre esta pregunta, puedo decirle que, dentro de sus posibilidades, todos colaboran. Casas comerciales,

municipios, aficionados y colaboradores. Pero lo que sí quisiera resaltar, desde las páginas de 9 PAÍS, es algo que muchos ignoran. Y es que los directivos pagamos de nuestro peculio particular todos los gastos, durante el transcurso de la Volta. Desde la gasolina a los alojamientos, pasando por las comidas. Como verá, no se puede ser más "amateur" en este deporte. **"FUE LA PROPIA FEDERACION SOVIETICA, QUIEN SE INTERESO POR NUESTRA VOLTA..."**

—Ahora quisiéramos preguntarle sobre el "boom" de la participación rusa. ¿Han necesitado muchas influencias?

—La verdad lisa y llanamente, no es otra que el renombre de esta carre-

ra. Nosotros no hemos hecho ningún paso para traerlos. Fue la propia Federación soviética la que se interesó. Aunque mucha gente no lo sepa, nuestra ronda es de las más reputadas dentro del continente europeo. Claro está, por lo que hace referencia dentro de los aficionados.

—Es curioso que, mientras los equipos foráneos hagan cola para participar, los españoles pongan muchas trabas. ¿A qué se debe esta diferencia?

—Será que tienen otra mentalidad deportiva. Nosotros ofrecemos a todos los equipos que vengan a correr, los gastos pagados para ocho personas aparte un fijo de salida. Pero, al parecer, esto es poco para algunos.

—Los aficionados dan a "priori" favoritos a los rusos. ¿Se atrevería con un pronóstico?

—Prefiero no darlo. Es verdad que los ciclistas soviéticos acaparan la atención general. Pero de todos modos, no se puede olvidar a los René

Martens, Serge Perin, Michel Fedrigo, Roger Saladie y un largo etcétera. Por el momento, son quince los equipos inscritos y todos son de real valía.

—¿Dónde cree que puede decidirse el triunfo final?

—En cualquier etapa. Todas son de parecidas características y debido a la dureza de las mismas, la carrera puede quedar sentenciada en cualquier momento. Claro que tampoco me extrañaría que, hasta el último instante, no se decidiera el vencedor, pues la última etapa promete ser épica.

PUNTO FINAL

Nuestro entrevistado, en su juventud no muy lejana, practicó este duro deporte y actualmente también hace sus "pinitos" en alguna carrera de Veteranos. Pero nos gustaría saber porque no salen figuras por estos pagos.

—Es muy sencillo. Sin velódromos y sin ayudas, poco puede esperarse.

Pues, esperemos que esta edición sea un nuevo éxito y, que con la Generalitat, se forme la tan esperada "Conselleria d'Esports", dándole un nuevo aire a todo el deporte en general.

Joaquín Ballestero

ELECTRICISTA INDUSTRIAL

para mantenimiento. Deberá hacerse cargo del mantenimiento y reparación de circuitos de mando, control eléctrico e hidráulicos.

Dependerá directamente del jefe de fabricación. La Empresa ofrece formación en el aspecto Hidráulico.

Se considerarán todas las ofertas. Interesados dirigirse, detallando conocimientos y experiencias al apartado n.º 53 de Figueres.

Fútbol

¡Debacle en Tarragona! El Figueres fué derrotado por 5-0

Tres jugadores "unionistas", expulsados por un árbitro nefasto

ARBITRO

De nefasto hay que calificar al Sr. F. Hervás. Señaló un inexistente penalty contra el Figueres y expulsó a Bartolomé, Torrens, Fernández y Filgueira. Aparte dichas expulsiones, amonestó con tarjeta amarilla a Miret, Busquets y Vilarrodá, del Figueres, y por parte local a Sarabia y Pani.

ALINEACIONES

TARRAGONA: Amigó; Sarabia, Martínez, Pani; Juanete, Filgueira; Palanca, (Campabadal), Guti, Cunillera, Martínez II, (Bañeres), y Otazu. FIGUERES: Miret (2); Torrens (2), Cortada (3), Ornad (1); Bartolomé (3), Busquets (3), Vilarrodá (3), Duran (2), Fernández (2), Cros (1) y Echegoyen (3). En la reanudación, Vilar (2) y Martínez (1), suplieron a Ornad y Cros.

GOLES

A los 10 ms., Sarabia marcó el 1-0; al m., 33 Martínez II el 2-0; a los 40 ms., Palanca el 3-0, Filgueira a los 53 ms., el 4-0 y finalmente Campabadal a los 80 ms., el 5-0, de penalty.

COMENTARIO

Sobre un buen cuidado terreno de juego y con mucho público, se disputó este partido que de antemano se presumía muy reñido e igualado. Una vez empezó a rodar el balón, el color del mismo tomó un tinte local muy subido. Pronto se vió una neta superioridad del "Nàstic", que se tradujo al final del tiempo reglamentario en una abultada goleada.

No hay que poner reparos a la victoria tarraconense, aunque sí a la manera de conseguirla. Pues, dejando a un lado su potencial deportivo, contaron con la descarada colaboración del trencilla de turno que, si queremos mirar las cosas friamente y con objetividad, para nada necesitaban de su ayuda para imponerse a los figuerenses. Hubieran vencido igual y con claridad, pero a lo mejor por un tanteo más reducido.

LA DANZA DE LAS TARJETAS

El Sr. Hervás, hay que suponer que por un afán protagonístico, quiso pasar una tarde en "grande" y se lió con las tarjetas, mostrándolas a la mínima ocasión que se le presentaba. Hizo un verdadero derroche de ellas y lo que es peor, que aparte las sanciones

federativas que pueden caer sobre las espaldas de los jugadores expulsados, serán las fuertes multas económicas que impondrán al club. Y, como ésta no es la primera vez que sucede, ya vemos que el Figueres, no recaudará para pagar estas sanciones económicas.

Sobre lo expuesto con anterioridad, bueno sería que a los jugadores unionistas les hicieran ver de una vez por todas, la inutilidad de sus protestas ante los colegiados. Pues, algunos son reincidentes y, a este paso, se pasarán más tiempo en la grada que dentro del campo.

FRICCIONES EN EL PUBLICO

El partido resultó correcto en líneas generales si dejamos alguna que otra durilla entrada de algunos jugadores. Pero no pasó nada entre los dos contendientes que pueda afean su comportamiento y deportividad. Pero entre los seguidores de ambos clubs, sí que hubo algunos roces. Sobre todo, al final del encuentro. Es de esperar que, una vez pasado todo, las cosas vuelvan a la normalidad y olviden sus diferencias deportivas. Que el fútbol no es más que un juego y, no vale la pena llegar a ciertos límites por un resultado más o menos favorable.

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U.S. Figueres más regular de la temporada

Bartolomé, 20 punts; Busquets, 19; Echegoyen, 17; Ornad, 15; Vilarrodá, Torrens i Pagés, 14; Cortada i Duran, 13; Miret, Semis, Vilar i Fernández, 8; Calvo, 7; Martínez i Salazar, 6, i Cros, 2.

El Figueres, una de cal y otra de arena

Después del magnífico triunfo sobre el Arenas y la consiguiente eliminación de este equipo por parte figuerense, todos nos las prometíamos muy felices, esperando el próximo rival. A poder ser, uno de categoría por aquello de la taquilla.

Pues bien, si el equipo marchaba bien en la Copa del Rey, otro tanto sucedía en la Liga. Pero llegó el choque con el Tarragona y todo cambió de color. Perdsr ante el "Nàstic" era normal hasta cierto punto. El tanteo, no.

Tras el encuentro, empezaron a circular por nuestra ciudad, ciertos rumores. Se habla de una campaña contra el Figueres hábilmente programada. Por nuestra parte, nos resistimos a creerlo. Ahora bien, hay algunas cosas que empiezan a preocupar. Sobre todo, algunos árbitros. Trencillas como el Sr. Hervás, mejor no verlos. Todos recuerdan el jaleo que este mismo colegiado armó el año anterior en Oliana y ahora repitió en Tarragona.

En el momento de redactar estas líneas, nos dijeron que la directiva figuerense estaba reunida en sesión de urgencia. ¿Se tomarán medidas?

Balletero

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

Montcada, 2; Andorra, 1.
Vic, 3; Reus, 0.
Malgrat, 0; Horta, 1.
Sp. Mahonés, 2; Masnou, 1.
Gavà, 1; L'Hospitalet, 1.
Badalona, 2; La Cava, 0.
Europa, 4; At. Monzón, 1.
Gimnàstic, 5; Figueres, 0.
Oliana, 2; Júpiter, 1.
Endesa, 1; Barcelona, 0.

Clasificación: Gimnàstic, 8 puntos; Endesa, 8; Europa, 7; Horta, 6; Badalona, 6; Sp. Mahonés, 6; Figueres, 6; Malgrat, 5; Gavà, 5; La Cava, 5; Montcada, 5; Oliana, 5; Barcelona, 4; Vic, 4; Andorra, 4; Reus, 4; L'Hospitalet, 4; Masnou, 3; At. Monzón, 3; Júpiter, 2.

REGIONAL PREFERENTE

Tortosa, 2; Can Oriac, 1.
Santboià, 1; Puigreig, 0.

Artiguense, 2; Sant Celoni, 3.
Sants, 3; Palamós, 0.
Olot, 3; Olesa, 0.
Vilafranca, 1; Granollers, 0.
Torelló, 2; Valls, 1.
Manresa, 2; Bufalà, 2.
Igualada, 2; Cornellà, 0.
Barceloneta' 2; Amposta, 1.

Clasificación: Sants, 8 puntos; Santboià, 8; Igualada, 8; Vilafranca, 8; Olot, 7; Barceloneta, 7; Artiguense, 6; Valls, 6; Torelló, 5; Manresa, 5; Cornellà, 4; Granollers, 4; Palamós, 4; Amposta, 4; Sant Celoni, 4; Olesa, 3; Puigreig, 3; Tortosa, 3; Can Oriac, 2; Bufalà, 1.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Cerdanyola, 2; Premià, 2.
Blanes, 1; Arbúcies, 0.
Llefià, 4; Llinàs, 1.
Calella, 1; Bisbalense, 2.
Guixols, 3; Banyoles, 0.
Palafrugell, 2; Roses, 4.
Cardedeu, 1; Palafolls, 1.
St. Hilari, 2; San Roque, 0.
Besonense, 1; Lloret, 0.
Gramenet, 1; Mataró, 0.

Clasificación: Bisbalense, 9 puntos; Roses, 7; Llefià, 7; Gramenet, 7; Cerdanyola, 7; Llinàs, 7; Mataró, 6; Guixols, 6; Lloret, 6; Premià, 5; Arbúcies, 5; Palafolls, 5; Besonense, 5; Banyoles, 4; Cardedeu, 3; Palafrugell, 3; Sant Hilari, 3; Blanes, 2; San Roque, 2; Calella, 1.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Farners, 3; Salt, 1.
Canet, 3; Peralada, 1.
Vidreres, 2; La Celler, 3.
Borrasà, 3; Llançà, 2.
Cassà, 1; Castellfollit, 0.
Torroella, 2; Montagut, 2.
Amer, 5; Figueres, 1.
Anglès, 2; Sils, 0.
Pontense, 1; Los Amigos, 1.
Hostalric, 2; L'Escala, 0.

Clasificación: Pontense, con 8 puntos; Castellfollit, Farners, La Celler, Llançà, con 7; Anglès, Hostalric, L'Escala, Los Amigos, con 6; Borrasà, Canet, con 5; Cassà, Peralada, Salt, Torroella, Vidreres, con 4; Amer, Montagut, con 3; Sils, con 2; Figueres, con 0.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio. 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

La Volta i el seu ressò internacional

D'ençà que em vaig fer càrrec de la direcció de 9 PAÏS, el periòdic independent de l'Empordà, fet que s'esdevingué el propassat mes d'abril, amb la sortida al carrer del seu primer número, la meva activitat periodística y radiofònica, que sempre ha tingut el vici d'abraçar tots els temes (més malament que bé, cal confessar-ho), s'ha vist mermada pel que fa a l'aspecte esportiu. Amb pena, i per raó de la feina que em proporciona una publicació d'informació general en català (o gairebé tota en català), he hagut de renunciar a escriure d'esports, faceta periodística que sempre m'ha atret bastant i que, darrerament, la meva

ploma, amb més desencerts que encerts —ho reconec—, “tocava” sovint a les pàgines de “Gerona Deportiva”, “Los Sitios”, Ràdio Girona, E.A.J. 38, etc. Ara, només ho haig de fer, si us plau per força, quan a Figueres, sobretot, hi ha un esdeveniment important, d'aquells que valen la pena, per a l'agència “Efe” (“Alfil”). I m'ha tocat de “rebre” amb la Volta Ciclista a l'Empordà, esdeveniment “pedalístic” de primeríssima categoria, ja que es tracta de la prova “amateur” més destacada del calendari ciclista de tot l'Estat espanyol.

M'ha tocat de “rebre”, deia, i accepto aquest “càstig” molt compla-

gut, malgrat la feina que, durant uns dies (del 9 al 12 d'octubre), em caurà al damunt i que s'acumularà a la que ja normalment em “mata”. En primer lloc, perquè el ciclisme, al costat de l'hoquei patins, sempre m'ha entusiasmat; i em recorda moments meravellosos de la meva dilatada vida periodística, quan a Tetuà (Marroc) “seguiu” —de la redacció de “Diario de Africa” i “Africa Deportiva” estant— extraordinàries voltes a França, Espanya, etc. Eren els temps gloriosos de Bahamontes, quan l'anomenat “Aguila de Toledo” guanyà, el 1959, el “Tour”. I, en segon lloc, accepto aquest càstig molt complagut, perquè admiro els entusiastes i sacrificats homes del Club Ciclista Empordanès, de Figueres, que de mica en mica, però amb passa ferma —que és com surten bé les coses—, han sabut situar la Volta a l'Empordà a una alçada veritablement excepcional...

La Volta Ciclista a l'Empordà, en efecte, ja l'any passat tingué un ressò internacional que, tal vegada, els seus dinàmics i modestos organitzadors no s'imaginaven. La carrera no solament ocupà columnes de la premsa espanyola, sinó que aconseguí d'introduir-se amb força en els periòdics estrangers. I, d'això, jo puc donar-ne fe, car cada vespre, un cop acabada l'etapa del dia, em passava llargues estones al telèfon “cantant” informacions i cròniques per als serveis de l'agència “Efe” (“Alfil”), una d'aquestes últimes especial per a la premsa de Bèlgica. Un “martiri” que també hauré de patir aquest any...

La Volta a l'Empordà ha arribat a assolir un prestigi més enllà dels Pirineus d'allò més extraordinari. N'és una prova concloent que els russos, fins i tot, aquesta vegada hi hagin volgut participar. El C.C. Empordanès, ho diré un cop més, és digne d'admirar. Perquè, gràcies al seu esforç, l'Empordà cada vegada és més conegut internacionalment. I estic convençut que arribarà un dia —no gaire llunyà— que quan algú a Holanda, Bèlgica, Alemanya o, fins i tot, Rússia, senti parlar de la nostra encisadora comarca, exclami: “Ah, si ¡L'Empordà, el de la volta ciclista...”

Emili Casademont i Comas

(Article publicat al Butlletí-programa de la Volta a l'Empordà, editat pel Club Ciclista Empordanès.)

LA QUINIELA DE **gpaïs**

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES
y CRISTIAN DIOR de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 REAL MADRID-BURGOS	1	X	2
2 ESPAÑOL-GIJON	X	X	2
3 SEVILLA-ELCHE	1	X	2
4 SALAMANCA-RAYO VALLECANO	X	X	2
5 HERCULES-REAL SOCIEDAD	X	X	2
6 SANTANDER-BETIS	1	X	2
7 CADIZ-BARCELONA	1	X	X
8 AT. BILBAO-AT. MADRID	X	X	2
9 HUELVA-CELTA	X	X	2
10 MURCIA-VALLADOLID	X	X	2
11 CASTELLON-ZARAGOZA	1	X	2
12 SABADELL-ALAVES	1	X	2
13 OVIEDO-MALAGA	X	X	2
14 CALVO SOTELO-GRANADA	X	X	2

PRONOSTICO

1 BURGOS-AT. BILBAO	1	X	2
2 GIJON-REAL MADRID	1	X	X
3 ELCHE-ESPAÑOL	X	X	2
4 RAYO VALLECANO-SEVILLA	X	X	2
5 VALENCIA-SALAMANCA	X	X	2
6 REAL SOCIEDAD-LAS PALMAS	X	X	2
7 BETIS-HERCULES	X	X	2
8 BARCELONA-SANTANDER	X	X	2
9 VALLADOLID-HUELVA	1	X	X
10 CORDOBA-JAEN	X	X	2
11 BARACALDO-CASTELLON	X	X	2
12 TENERIFE-OVIEDO	1	X	2
13 GRANADA-CORUÑA	1	X	2
14 MALLORCA-GERONA	1	X	2

Roses

Celebración de un curso de Escafandrismo

Un curso de escafandrismo organizado por el *Centre Esportiu Badia de Roses* dió comienzo a mediados del pasado mes de septiembre y finalizará el 30 de este mes. Participan 26 personas, entre ellas una mujer, que reciben las clases teóricas y prácticas para la obtención del título correspondiente.

El *Centre Esportiu*, a pesar de sus cinco años de vida, ha permanecido prácticamente en el olvido. Ahora, la nueva junta que lo rige desde el mes de febrero quiere darle un gran impulso a la altura que la villa de Roses exige.

La junta del *Centre Esportiu Badia de Roses* está compuesto por Francesc Falcó, presidente; Miquel Ruiz, vicepresidente; Carles Pàramo, secretario; Miquel Pastor, tesorero; Enric Guitart, contador; y Esteban, Marta, Masó, Fonalleras, Martin, Mester y Guerra, vocales.

M. Balló

Campeonato de Catalunya de Juveniles

A.D. LA CASERA-CATALUNYA,
2 - AT. OLOT, 1

Merceda victoria la conseguida por el equipo local, frente a un rival que luchó con gran fuerza durante todo el encuentro. Con ella, la A.D. La Casera, se afianza en el primer puesto de la clasificación y de continuar con la forma arrolladora con que ha empujado el campeonato (24 goles en tres partidos), es sin duda el equipo que hasta ahora, demuestra mejores posibilidades para aspirar al liderato. La labor realizada por todo el equipo, destacamos su conjunto que alineó a los jugadores siguientes: Feli, Pagés, Parra, C. Pagés, Pérez, Labezos, Bueno, Gozávez, Ferrera, Pérez, y Alforcea.

Intransigència

Lord Kilanin, president del Comitè Olímpic Internacional, ha visitat Xina, per tal de solucionar el problema de la participació del país més poblat de la terra als Jocs Olímpics. Però, pel que hem llegit, sembla que res no s'ha resolt de cara a un immediat futur.

PROBLEMA POLÍTIC

En efecte, els responsables de l'esport xinès han dit que, mentre Formosa sigui reconeguda pel Comitè Internacional com a membre d'aquest, no hi ha res a fer. Cosa que ja sabia Kilanin, i també nosaltres, sense ser persones ficades al rovell de l'ou de l'assumpte. Sembla que això no té fàcil solució i menys si les dues parts es mostren intransigents.

Però, què pretenia Lord Kilanin amb el seu viatge de bona persona que cerca el camí de la cordialitat? Segurament, admetre en el Comitè Olímpic la Xina com a tal i Formosa com a país insular independent, amb el nom de Taiwan, com a estat desmembrat de la gran Xina. Tot això seria una bona solució, almenys de moment. Però, disortadament, tampoc no és pas possible. I no ho és, perquè la Xina continental, l'autèntica. No està disposada a reconèixer Taiwan com a estat independent, sinó que continua pensant que l'illa és quelcom que pertany a Xina i que el Comitè Olímpic no té cap dret a reconèixer-la com a país independent.

Per altra part, Formosa no vol admetre que ella no representa la Xina veritable, cosa absurda, si tenim en consideració, a més, la desproporció enorme quant a nombre d'habitants que hi ha entre la Xina continental i Taiwan. En fi, un dels molts absurds en el món de la política que, a més de discòrdia, porta els seus perjudicis a persones que res no tenen a veure amb la cosa, com són els esportius, els quals, degut a la mala entesa política, no poden participar en la més gran manifestació esportiva del món actual, i es veuen obligats a deixar passar el temps, mentre van perdent facultats, possibilitats i, alhora, il·lusions.

TOT ÉS ABSURD I TRIST

Tothom sap que, no fa gaire, alguns atletes africans amb possibilitats olímpiques no varen poder participar en les últimes Olimpíades de Montreal també per discòrdies polítiques d'origen racista. A Xina, la gran Xina de 700 milions d'habitants, hi ha hagut durant aquests darrers anys grans figures esportives també amb possibilitats olímpiques. Per citar-ne més una, direm que el saltador d'Alçària Nin Xin Xin, va superar la millor marca mundial, sense poder prendre part a les Olimpíades. D'aquesta manera, perdé la probabilitat de demostrar la seva real vàlua. I com ell, molts altres que ni tan sols el seu nom ens ha arribat al nostre coneixement, han vist perdre llurs possibilitats, ignorats en llocs llunyans de la nostra geografia.

Tot és absurd i, al mateix temps, trist, en veure que les coses no es poden arranjar utilitzant el diàleg civilitzat i no aferrant-se a la intransigència que, ideològica o "xauvinista", a res de bo no condueix. La prova la tenim en què una cosa tan clara i senzilla, com és que Xina és Xina i Formosa és Formosa, pugui ésser un joc aferrissat, d'interessos constants.

Però no perdem l'esperança. Potser tot s'arranjarà i els esportistes dels dos països podran restar lliures davant llurs olímpiques aspiracions.

Albert Gurt

Farmàcies

Dia 5, dimecres
 Bonmatí - Rambla, 10
 Dia 6, dijous
 Soler - Carrer Nou, 22
 Dia 7, divendres
 Dr. Martín - Rambla, 11
 Dia 8, dissabte
 Dr. Xirau - J. Maragall, 4
 Bonmatí - Rambla, 10
 (Només tarda de 4 a 8)
 Dia 9, diumenge
 Bonmatí - Rambla, 10
 Dia 10, dilluns
 Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
 Dia 11, dimarts
 Perxas - Rambla, 36

Metge de guàrdia

Dr. Francesc Garre
 C/Muntaner n.º 13
 Tel. 50 09 53

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
 Clínica Catalunya 50 15 39
 Clínica Figueres 50 31 00
 Clínica Santa Creu 50 36 50
 Creu Roja 50 17 99
 Hospital 50 14 00
 Ajuntament 50 01 00
 Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
 Bombers 50 00 80
 Policia 50 09 29
 Guàrdia Civil 50 13 55
 Taxis 50 50 43 i 50 00 08
 Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE NECESITA asistent a por horas. Razón tel. 50 04 12 (Ext. 85). Llamar de 16 a 20 horas.

OFERTAS

SE OFRECE delineante a horas libres. Gran experiencia. Razón: Tel. 50 57 63. Figueres.

Queda abierta a partir de hoy la sección de Bolsa de Trabajo. Todos los anuncios de ofertas serán gratuitos, entendiéndose que este Periódico ayuda así a las personas que buscan trabajo.

Espectacles

Cinema Juncària

Dijous, dia 6, a partir de les quatre de la tarda: "Odesa" i "Kárate a muerte en Bang Kok".

Dissabte, dia 8, nit, i diumenge, dia 9, tarda i nit: "Tentáculos" i "El ministro y yo".

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 6, a partir de les quatre de la tarda: "El Zorro" i "Pies grandes".

Dissabte, dia 8, nit, i diumenge, dia 9, tarda i nit: "El fin de la inocencia" i "La noche se mueve".

Dimarts, dia 11, nit, i dimecres, dia 12, tarda i nit: "La Raulito" i "Por la senda más dura".

Cinema del Patronat

Diumenge, dia 9, a dos quarts de cinc de la tarda: "Tarzán y el misterio de la selva" i "Trapecio".

Dimecres, dia 12, a dos quarts de cinc de la tarda: "El aprendiz de clown" i "Cuatro tíos de Texas".

Sala Edison

Dimecres, dia 5, nit, i dijous, dia 6, tarda: "Arabesco" i "Ana Culder".

Dijous, dia 6, nit; dissabte, dia 8, nit; i diumenge, dia 9, tarda i nit: "Los placeres de la noche" i "Karate".

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Exposicions

Obanos - Olis de Domingo Batallé i Coldecarrera.

Art-3 - Olis i pastells de Ferran Garrido Pallardó.

Rhodas - Exposició col·lectiva permanent: Perpiñá, Zamora Muñoz, Amat, Granados Llimona, R. Pujol, Blanch, etc.

Vallès - Exposició 5 tendències: José Canes, S. M. Félez, François Garnier, Joan Ponç i Evarist Vallès.

Victòria - Col·lectiva. Horari d'estiu de 18 a 20 hores.

Museus

Museu Dalí - Obert: matí, d'11 a 14 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigília de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30.
Divendres, obert fins a les 22 hores
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Anuncios Breves

EN FIGUERES, por retirarse del negocio se traspasa comercio en marcha. Muy céntrico. *Fincas Giber* C./ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62.

EN ROSES, arriendo pensión propia para llevarla una familia. Clientela asegurada. Informes tel. 25 65 34.

EN FIGUERES, cerca Plaza del Grano, solar en venta de 180 m² Tel. 50 45 75. *Fincas Llistosella*.

EN FIGUERES, vendemos solar edificable en calle San Antonio, 20 m. de fachada. Extensión total 440 m². Tel. 50 45 75. *Fincas Llistosella*.

VENDEMOS EN FIGUERAS espléndido ático, 147 m², más terraza, calefacción y ascensor. Buen precio. *Fincas Giber* C./ Caamaño, 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

EN VENTA inmejorable terreno situado en cala Motjoy Rosas, 11.000 m² Razón: Tel 50 10 76, laborables.

OCASIÓN en Rosas, Urbanización Mas Matas. Piso 4 dormitorios. Almacén anexo. *Fincas Giber* C./ Caamaño, 3. Figueres. Tel. 50 14 62.

DUPLEX LUJOSO, en Figueres con dos plazas parking. *Fincas Giber* C./ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62. Figueres.

FONDO ARTÍSTICO DE CRÉDITO. El arte a su alcance por la cantidad que Ud. disponga. Información: *Galería Art-3*. C./ Gral. Mola, 39 Figueres (Girona). Tel. 50 35 16.

Renault siete

(4 puertas)

Abierto a muchas posibilidades

Abierto a familias completas con mucho equipaje, a carreteras rápidas o a sinuosos caminos, a realizar cortos o largos viajes...

Su motor de 1.037 cm³ admite cualquier tipo de conducción. Suave o enérgica. Desarrolla 50 CV DIN a 5.500 r. p. m.

Su sistema de suspensión independiente por barras de torsión es la llave para circular por cualquier terreno, con seguridad y comodidad. Y hablando de comodidad, el

Renault siete TL tiene 4 puertas abiertas al confort. Dispone de asientos anatómicos y de un habitáculo amplio y de sobrio acabado. Para que cualquier desplazamiento sea agradable.

La capacidad de su maletero es insospechada: 400 dm³. Y además dispone de un departamento independiente para herramientas.

Venga a vernos. Tenemos un coche que le espera con las 4 puertas abiertas.

RENAULT siete

Le esperamos en:

Enrique Joanola, S. A.

C/. Vilallonga, 59
Tels. 50 09 62 - 50 09 66
FIGUERAS

9PAIS ENQUADERNAT

Setmana rera setmana,
el periòdic independent
de l'Empordà
refleix la
vida de
cada
poble,
tot explicant
fidelment llurs
problemes,
opinant amb
llibertat
sobre els
esdeveniments...

... tot plegat,
està fent
història!

Guardeu
també
la història
de la nostra
comarca!

**Un document
per a la nos-
tra història!**

Desitjo rebre per correu contra-reembossament la comanda següent:

- Volum I (del 1 al 10)
- Volum II (del 11 al 23)

El preu de cada volum és de 300 pessetes, més les despeses del correu.

Nom

Adreça

Localitat

Tel.

